

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZUNANJE ZADEVE

Prešernova cesta 25, 1000 Ljubljana

T: 01 478 2000
F: 01 478 2340, 01 478 2341
E: gp.mzz@gov.si
www.mzz.gov.si

Številka: 5611-28/2011-IPP (256/01)
Ljubljana, 19.10.2012
EVA 2010-1811-0034
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
Gp.gs@gov.si

ZADEVA: **Predlog zakona o ratifikaciji Drugega dodatnega protokola k Evropski konvenciji o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah – predlog za obravnavo**

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi tretjega odstavka 75. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list Republike Slovenije, št. 113/03 - uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 - ZUTD) in drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list Republike Slovenije, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN in 8/12) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela naslednji sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o ratifikaciji Drugega dodatnega protokola k Evropski konvenciji o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah, sestavljenega v Strasbourg 8. novembra 2001, in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije.

Sklep prejmejo:

- Ministrstvo za zunanje zadeve
- Ministrstvo za pravosodje in javno upravo

Priloga:

- predlog zakona z obrazložitvijo

2.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Robert Kojc, v.d. generalnega direktorja Direktorata za mednarodno pravo in zaščito interesov Ministrstva za zunanje zadeve;
- Mihael Zupančič, vodja Sektorja za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve

2.b Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:

- Karl Erjavec, minister za zunanje zadeve;
- dr. Senko Pličanič, minister za pravosodje in javno upravo;
- dr. Božo Cerar, državni sekretar Ministrstva za zunanje zadeve;
- Helmut Hartman, državni sekretar Ministrstva za pravosodje in javno upravo;
- Robert Kojc, v.d. generalnega direktorja Direktorata za mednarodno pravo in zaščito interesov Ministrstva za zunanje zadeve;
- Andreja Lang, generalna direktorica Direktorata za mednarodno sodelovanje in mednarodno

pravno pomoč Ministrstva za pravosodje in javno upravo:

- Mihael Zupančič, vodja Sektorja za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve;
- Ana Bučar Brglez, vodja Sektorja za mednarodno pravno pomoč Ministrstva za pravosodje in javno upravo

3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu:

DA

4.a Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem oziroma skrajšanem postopku v Državnem zboru RS z obrazložitvijo razlogov:

/

4.b Predlog za skrajšanje poslovniških rokov z obrazložitvijo razlogov:

/

5. Kratek povzetek gradiva

Evropska konvencija o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah je eden ključnih instrumentov s področja mednarodne pravne pomoči, saj predstavlja veljavno pravno podlago za medsebojno sodelovanje na področju »male mednarodne pravne pomoči« med 48 državami članicami Sveta Evrope ter osnovo številnim drugim instrumentom mednarodnega sodelovanja, ki konvencijo dopolnjujejo in jo nadgrajujejo. Glavni cilj drugega dodatnega protokola h konvenciji je izboljšati pravosodno sodelovanje z razvijanjem in posodabljanjem obstoječih določb konvencije in njenega prvega dodatnega protokola, ki urejajo mednarodno pravno pomoč v kazenskih zadevah, predvsem z razširitvijo zadev, v katerih se lahko zaprosi za pomoč, ter z omogočanjem pravne pomoči skozi celo vrsto novih ukrepov.

Protokol širi institute ter postopke, v katerih se lahko zaprosi za pomoč ter omogoča pravno pomoč skozi vrsto novih institutov, s čimer je pravna pomoč hitrejša, bolj prilagodljiva ter učinkovitejša. Pripravljalci protokola so namreč sledili političnemu razvoju v Evropi, spremembam, ki so s tem v zvezi nastale tudi na področju mednarodne pravne pomoči v kazenskih zadevah ter splošnemu tehnološkemu napredku, ki omogoča uporabo novih tehnologij v sodelovanju med pravosodnimi organi.

Gradivo je bilo junija 2011 že predloženo v obravnavo na Vlado Republike Slovenije, vendar je predlagatelj zaradi pripomb Ministrstva za notranje zadeve z dne 30.6.2011, gradivo z dopisom z dne 4.7.2011, umaknil iz vladnega postopka. Po opravljenih dodatnih usklajevanjih med takratnim Ministrstvom za pravosodje kot nosilnim organom in Ministrstvom za notranje zadeve glede uporabe terminov za posamezne institute, je bilo gradivo ustrezno popravljeno in je ponovno predloženo v obravnavo.

6. Presoja posledic

a)	na javnofinančna sredstva v višini, večji od 40 000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	na gospodarstvo, posebej na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike	NE
e)	na socialno področje	NE
f)	na dokumenta razvojnega načrtovanja: - na nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, - na razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega	NE

	proračuna - na razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	
--	---	--

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic, višjih od 40 000 EUR

/

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP /Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.b. Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo iz:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/Naziv ukrepa, projekta	Šifra PP /Naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.c. Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1		

SKUPAJ:		
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic, nižjih od 40 000 EUR		
/		
8. Predstavitev sodelovanja javnosti		
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja		NE
9. Predstavitev medresorskega usklajevanja		
/Gradivo je bilo poslano v medresorsko usklajevanje:		
<ul style="list-style-type: none"> - Ministrstvu za pravosodje in javno upravo - Ministrstvu za finance - Sektorju za prevajanje Generalnega sekretariata Vlade Republike Slovenije - Službi Vlade Republike Slovenije za zakonodajo 		
/Datum pošiljanja:/		
/Gradivo je usklajeno:		v celoti
		Bistvena odprta vprašanja: /
		Priložiti mnenja organov, s katerimi gradivo ni usklajeno/
10. Gradivo je lektorirano		DA
11. Zahteva predlagatelja za		
a)	obravnavo neusklenjenega gradiva	NE
b)	za nujnost obravnave	NE
c)	obravnavo gradiva brez sodelovanja javnosti	DA
12. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti		NE
13. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade Ratifikacija protokola je v interesu RS, saj bo predstavljal pravno podlago za izvajanje posameznih dejanj pravne pomoči v razmerju do držav, ki so ga že ratificirale. Ena od nalog Ministrstva za zunanje zadeve, ki je navedena v točki 2.11 2. poglavja koalicijske pogodbe, je tudi sklepanje mednarodnih pogodb. Mednarodne pogodbe v koalicijski pogodbi niso pojmensko navedene.		NE
14. Gradivo je pripravljeno na podlagi sklepa vlade št. ... z dne ...		
Karl Erjavec M I N I S T E R		

EVA 2010-1811-0034

PREDLOG

**ZAKON O RATIFIKACIJI
DRUGEGA DODATNEGA PROTOKOLA K EVROPSKI KONVENCIJI O
MEDSEBOJNI PRAVNI POMOČI V KAZENSKIH ZADEVAH**

1. člen

Ratificira se Drugi dodatni protokol k Evropski konvenciji o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah, sestavljen v Strasbourg 8. novembra 2001.

2. člen

Besedilo protokola se v izvirniku v angleškem jeziku ter v prevodu v slovenskem jeziku glasi:

SECOND ADDITIONAL PROTOCOL TO THE EUROPEAN CONVENTION ON MUTUAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Having regard to their undertakings under the Statute of the Council of Europe;

Desirous of further contributing to safeguard human rights, uphold the rule of law and support the democratic fabric of society;

Considering it desirable to that effect to strengthen their individual and collective ability to respond to crime;

Decided to improve on and supplement in certain aspects the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters done at Strasbourg on 20 April 1959 (hereinafter referred to as "the Convention"), as well as the Additional Protocol thereto, done at Strasbourg on 17 March 1978;

Taking into consideration the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, done at Rome on 4 November 1950, as well as the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data, done at Strasbourg on 28 January 1981,

Have agreed as follows:

Chapter I

Article 1 – Scope

Article 1 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"1 The Parties undertake promptly to afford each other, in accordance with the provisions of this Convention, the widest measure of mutual assistance in proceedings in respect of offences the punishment of which, at the time of the request for assistance, falls within the jurisdiction of the judicial authorities of the requesting Party.

2 This Convention does not apply to arrests, the enforcement of verdicts or offences under military law which are not offences under ordinary criminal law.

3 Mutual assistance may also be afforded in proceedings brought by the administrative authorities in respect of acts which are punishable under the national law of the requesting or the requested Party by virtue of being infringements of the rules of law, where the decision may give rise to proceedings before a court having jurisdiction in particular in criminal matters.

4 Mutual assistance shall not be refused solely on the grounds that it relates to acts for which a legal person may be held liable in the requesting Party."

Article 2 – Presence of officials of the requesting Party

Article 4 of the Convention shall be supplemented by the following text, the original Article 4 of the Convention becoming paragraph 1 and the provisions below becoming paragraph 2:

"2 Requests for the presence of such officials or interested persons should not be refused where that presence is likely to render the execution of the request for assistance more responsive to the needs of the requesting Party and, therefore, likely to avoid the need for supplementary requests for assistance."

Article 3 – Temporary transfer of detained persons to the territory of the requesting Party

Article 11 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"1 A person in custody whose personal appearance for evidentiary purposes other than for standing trial is applied for by the requesting Party shall be temporarily transferred to its territory, provided that he or she shall be sent back within the period stipulated by the requested Party and subject to the provisions of Article 12 of this Convention, in so far as these are applicable.

Transfer may be refused if:

- a the person in custody does not consent;
- b his or her presence is necessary at criminal proceedings pending in the territory of the requested Party;
- c transfer is liable to prolong his or her detention, or
- d there are other overriding grounds for not transferring him or her to the territory of the requesting Party.

2 Subject to the provisions of Article 2 of this Convention, in a case coming within paragraph 1, transit of the person in custody through the territory of a third Party, shall be granted on application, accompanied by all necessary documents, addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the Party through whose territory transit is requested. A Party may refuse to grant transit to its own nationals.

3 The transferred person shall remain in custody in the territory of the requesting Party and, where applicable, in the territory of the Party through which transit is requested, unless the Party from whom transfer is requested applies for his or her release."

Article 4 – Channels of communication

Article 15 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"1 Requests for mutual assistance, as well as spontaneous information, shall be addressed in writing by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party and shall be returned through the same channels. However, they may be forwarded directly by the judicial authorities of the requesting

Party to the judicial authorities of the requested Party and returned through the same channels.

2 Applications as referred to in Article 11 of this Convention and Article 13 of the Second Additional Protocol to this Convention shall in all cases be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party and shall be returned through the same channels.

3 Requests for mutual assistance concerning proceedings as mentioned in paragraph 3 of Article 1 of this Convention may also be forwarded directly by the administrative or judicial authorities of the requesting Party to the administrative or judicial authorities of the requested Party, as the case may be, and returned through the same channels.

4 Requests for mutual assistance made under Articles 18 and 19 of the Second Additional Protocol to this Convention may also be forwarded directly by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.

5 Requests provided for in paragraph 1 of Article 13 of this Convention may be addressed directly by the judicial authorities concerned to the appropriate authorities of the requested Party, and the replies may be returned directly by those authorities. Requests provided for in paragraph 2 of Article 13 of this Convention shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party.

6 Requests for copies of convictions and measures as referred to in Article 4 of the Additional Protocol to the Convention may be made directly to the competent authorities. Any Contracting State may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, define what authorities it will, for the purpose of this paragraph, deem competent authorities.

7 In urgent cases, where direct transmission is permitted under this Convention, it may take place through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

8 Any Party may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, reserve the right to make the execution of requests, or specified requests, for mutual assistance dependent on one or more of the following conditions:

- a that a copy of the request be forwarded to the central authority designated in that declaration;
- b that requests, except urgent requests, be forwarded to the central authority designated in that declaration;
- c that, in case of direct transmission for reasons of urgency, a copy shall be transmitted at the same time to its Ministry of Justice;
- d that some or all requests for assistance shall be sent to it through channels other than those provided for in this article.

9 Requests for mutual assistance and any other communications under this Convention or its Protocols may be forwarded through any electronic or other means of

telecommunication provided that the requesting Party is prepared, upon request, to produce at any time a written record of it and the original. However, any Contracting State, may by a declaration addressed at any time to the Secretary General of the Council of Europe, establish the conditions under which it shall be willing to accept and execute requests received by electronic or other means of telecommunication.

10 The provisions of this article are without prejudice to those of bilateral agreements or arrangements in force between Parties which provide for the direct transmission of requests for assistance between their respective authorities."

Article 5 – Costs

Article 20 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"1 Parties shall not claim from each other the refund of any costs resulting from the application of this Convention or its Protocols, except:

- a costs incurred by the attendance of experts in the territory of the requested Party;
- b costs incurred by the transfer of a person in custody carried out under Articles 13 or 14 of the Second Additional Protocol to this Convention, or Article 11 of this Convention;
- c costs of a substantial or extraordinary nature.

2 However, the cost of establishing a video or telephone link, costs related to the servicing of a video or telephone link in the requested Party, the remuneration of interpreters provided by it and allowances to witnesses and their travelling expenses in the requested Party shall be refunded by the requesting Party to the requested Party, unless the Parties agree otherwise.

3 Parties shall consult with each other with a view to making arrangements for the payment of costs claimable under paragraph 1.c above.

4 The provisions of this article shall apply without prejudice to the provisions of Article 10, paragraph 3, of this Convention."

Article 6 – Judicial authorities

Article 24 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

"Any State shall at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, define what authorities it will, for the purpose of the Convention, deem judicial authorities. It subsequently may, at any time and in the same manner, change the terms of its declaration."

Chapter II

Article 7 – Postponed execution of requests

- 1 The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice investigations, prosecutions or related proceedings by its authorities.
- 2 Before refusing or postponing assistance, the requested Party shall, where appropriate after having consulted with the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.
- 3 If the request is postponed, reasons shall be given for the postponement. The requested Party shall also inform the requesting Party of any reasons that render impossible the execution of the request or are likely to delay it significantly.

Article 8 – Procedure

Notwithstanding the provisions of Article 3 of the Convention, where requests specify formalities or procedures which are necessary under the law of the requesting Party, even if unfamiliar to the requested Party, the latter shall comply with such requests to the extent that the action sought is not contrary to fundamental principles of its law, unless otherwise provided for in this Protocol.

Article 9 – Hearing by video conference

- 1 If a person is in one Party's territory and has to be heard as a witness or expert by the judicial authorities of another Party, the latter may, where it is not desirable or possible for the person to be heard to appear in its territory in person, request that the hearing take place by video conference, as provided for in paragraphs 2 to 7.
- 2 The requested Party shall agree to the hearing by video conference provided that the use of the video conference is not contrary to fundamental principles of its law and on condition that it has the technical means to carry out the hearing. If the requested Party has no access to the technical means for video conferencing, such means may be made available to it by the requesting Party by mutual agreement.
- 3 Requests for a hearing by video conference shall contain, in addition to the information referred to in Article 14 of the Convention, the reason why it is not desirable or possible for the witness or expert to attend in person, the name of the judicial authority and of the persons who will be conducting the hearing.
- 4 The judicial authority of the requested Party shall summon the person concerned to appear in accordance with the forms laid down by its law.
- 5 With reference to hearing by video conference, the following rules shall apply:
 - a a judicial authority of the requested Party shall be present during the hearing, where necessary assisted by an interpreter, and shall also be responsible for ensuring both the identification of the person to be heard and respect for the fundamental principles of the law of the requested Party. If the judicial authority of the requested Party is of the view that during the hearing the fundamental principles of the law of the requested Party are being infringed, it shall immediately take the necessary measures to ensure that the hearing continues in accordance with the said principles;

- b measures for the protection of the person to be heard shall be agreed, where necessary, between the competent authorities of the requesting and the requested Parties;
- c the hearing shall be conducted directly by, or under the direction of, the judicial authority of the requesting Party in accordance with its own laws;
- d at the request of the requesting Party or the person to be heard, the requested Party shall ensure that the person to be heard is assisted by an interpreter, if necessary;
- e the person to be heard may claim the right not to testify which would accrue to him or her under the law of either the requested or the requesting Party.

6 Without prejudice to any measures agreed for the protection of persons, the judicial authority of the requested Party shall on the conclusion of the hearing draw up minutes indicating the date and place of the hearing, the identity of the person heard, the identities and functions of all other persons in the requested Party participating in the hearing, any oaths taken and the technical conditions under which the hearing took place. The document shall be forwarded by the competent authority of the requested Party to the competent authority of the requesting Party.

7 Each Party shall take the necessary measures to ensure that, where witnesses or experts are being heard within its territory, in accordance with this article, and refuse to testify when under an obligation to testify or do not testify according to the truth, its national law applies in the same way as if the hearing took place in a national procedure.

8 Parties may at their discretion also apply the provisions of this article, where appropriate and with the agreement of their competent judicial authorities, to hearings by video conference involving the accused person or the suspect. In this case, the decision to hold the video conference, and the manner in which the video conference shall be carried out, shall be subject to agreement between the Parties concerned, in accordance with their national law and relevant international instruments. Hearings involving the accused person or the suspect shall only be carried out with his or her consent.

9 Any Contracting State may, at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it will not avail itself of the possibility provided in paragraph 8 above of also applying the provisions of this article to hearings by video conference involving the accused person or the suspect.

Article 10 – Hearing by telephone conference

1 If a person is in one Party's territory and has to be heard as a witness or expert by judicial authorities of another Party, the latter may, where its national law so provides, request the assistance of the former Party to enable the hearing to take place by telephone conference, as provided for in paragraphs 2 to 6.

2 A hearing may be conducted by telephone conference only if the witness or expert agrees that the hearing take place by that method.

3 The requested Party shall agree to the hearing by telephone conference where this is not contrary to fundamental principles of its law.

4 A request for a hearing by telephone conference shall contain, in addition to the information referred to in Article 14 of the Convention, the name of the judicial authority and of the persons who will be conducting the hearing and an indication that the witness or expert is willing to take part in a hearing by telephone conference.

5 The practical arrangements regarding the hearing shall be agreed between the Parties concerned. When agreeing such arrangements, the requested Party shall undertake to:

- a notify the witness or expert concerned of the time and the venue of the hearing;
- b ensure the identification of the witness or expert;
- c verify that the witness or expert agrees to the hearing by telephone conference.

6 The requested Party may make its agreement subject, fully or in part, to the relevant provisions of Article 9, paragraphs 5 and 7.

Article 11 – Spontaneous information

1 Without prejudice to their own investigations or proceedings, the competent authorities of a Party may, without prior request, forward to the competent authorities of another Party information obtained within the framework of their own investigations, when they consider that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings, or might lead to a request by that Party under the Convention or its Protocols.

2 The providing Party may, pursuant to its national law, impose conditions on the use of such information by the receiving Party.

3 The receiving Party shall be bound by those conditions.

4 However, any Contracting State may, at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to be bound by the conditions imposed by the providing Party under paragraph 2 above, unless it receives prior notice of the nature of the information to be provided and agrees to its transmission.

Article 12 – Restitution

1 At the request of the requesting Party and without prejudice to the rights of bona fide third parties, the requested Party may place articles obtained by criminal means at the disposal of the requesting Party with a view to their return to their rightful owners.

2 In applying Articles 3 and 6 of the Convention, the requested Party may waive the return of articles either before or after handing them over to the requesting Party if the

restitution of such articles to the rightful owner may be facilitated thereby. The rights of bona fide third parties shall not be affected.

3 In the event of a waiver before handing over the articles to the requesting Party, the requested Party shall exercise no security right or other right of recourse under tax or customs legislation in respect of these articles.

4 A waiver as referred to in paragraph 2 shall be without prejudice to the right of the requested Party to collect taxes or duties from the rightful owner.

Article 13 – Temporary transfer of detained persons to the requested Party

1 Where there is agreement between the competent authorities of the Parties concerned, a Party which has requested an investigation for which the presence of a person held in custody on its own territory is required may temporarily transfer that person to the territory of the Party in which the investigation is to take place.

2 The agreement shall cover the arrangements for the temporary transfer of the person and the date by which the person must be returned to the territory of the requesting Party.

3 Where consent to the transfer is required from the person concerned, a statement of consent or a copy thereof shall be provided promptly to the requested Party.

4 The transferred person shall remain in custody in the territory of the requested Party and, where applicable, in the territory of the Party through which transit is requested, unless the Party from which the person was transferred applies for his or her release.

5 The period of custody in the territory of the requested Party shall be deducted from the period of detention which the person concerned is or will be obliged to undergo in the territory of the requesting Party.

6 The provisions of Article 11, paragraph 2, and Article 12 of the Convention shall apply *mutatis mutandis*.

7 Any Contracting State may at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that before an agreement is reached under paragraph 1 of this article, the consent referred to in paragraph 3 of this article will be required, or will be required under certain conditions indicated in the declaration.

Article 14 – Personal appearance of transferred sentenced persons

The provisions of Articles 11 and 12 of the Convention shall apply *mutatis mutandis* also to persons who are in custody in the requested Party, pursuant to having been transferred in order to serve a sentence passed in the requesting Party, where their personal appearance for purposes of review of the judgement is applied for by the requesting Party.

Article 15 – Language of procedural documents and judicial decisions to be served

- 1 The provisions of this article shall apply to any request for service under Article 7 of the Convention or Article 3 of the Additional Protocol thereto.
- 2 Procedural documents and judicial decisions shall in all cases be transmitted in the language, or the languages, in which they were issued.
- 3 Notwithstanding the provisions of Article 16 of the Convention, if the authority that issued the papers knows or has reasons to believe that the addressee understands only some other language, the papers, or at least the most important passages thereof, shall be accompanied by a translation into that other language.
- 4 Notwithstanding the provisions of Article 16 of the Convention, procedural documents and judicial decisions shall, for the benefit of the authorities of the requested Party, be accompanied by a short summary of their contents translated into the language, or one of the languages, of that Party.

Article 16 – Service by post

- 1 The competent judicial authorities of any Party may directly address, by post, procedural documents and judicial decisions, to persons who are in the territory of any other Party.
- 2 Procedural documents and judicial decisions shall be accompanied by a report stating that the addressee may obtain information from the authority identified in the report, regarding his or her rights and obligations concerning the service of the papers. The provisions of paragraph 3 of Article 15 above shall apply to that report.
- 3 The provisions of Articles 8, 9 and 12 of the Convention shall apply *mutatis mutandis* to service by post.
- 4 The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of Article 15 above shall also apply to service by post.

Article 17 – Cross-border observations

- 1 Police officers of one of the Parties who, within the framework of a criminal investigation, are keeping under observation in their country a person who is presumed to have taken part in a criminal offence to which extradition may apply, or a person who it is strongly believed will lead to the identification or location of the above-mentioned person, shall be authorised to continue their observation in the territory of another Party where the latter has authorised cross-border observation in response to a request for assistance which has previously been submitted. Conditions may be attached to the authorisation.

On request, the observation will be entrusted to officers of the Party in whose territory it is carried out.

The request for assistance referred to in the first sub-paragraph must be sent to an authority designated by each Party and having jurisdiction to grant or to forward the requested authorisation.

2 Where, for particularly urgent reasons, prior authorisation of the other Party cannot be requested, the officers conducting the observation within the framework of a criminal investigation shall be authorised to continue beyond the border the observation of a person presumed to have committed offences listed in paragraph 6, provided that the following conditions are met:

- a the authorities of the Party designated under paragraph 4, in whose territory the observation is to be continued, must be notified immediately, during the observation, that the border has been crossed;
- b a request for assistance submitted in accordance with paragraph 1 and outlining the grounds for crossing the border without prior authorisation shall be submitted without delay.

Observation shall cease as soon as the Party in whose territory it is taking place so requests, following the notification referred to in a. or the request referred to in b. or where authorisation has not been obtained within five hours of the border being crossed.

3 The observation referred to in paragraphs 1 and 2 shall be carried out only under the following general conditions:

- a The officers conducting the observation must comply with the provisions of this article and with the law of the Party in whose territory they are operating; they must obey the instructions of the local responsible authorities.
- b Except in the situations provided for in paragraph 2, the officers shall, during the observation, carry a document certifying that authorisation has been granted.
- c The officers conducting the observation must be able at all times to provide proof that they are acting in an official capacity.
- d The officers conducting the observation may carry their service weapons during the observation, save where specifically otherwise decided by the requested Party; their use shall be prohibited save in cases of legitimate self-defence.
- e Entry into private homes and places not accessible to the public shall be prohibited.
- f The officers conducting the observation may neither stop and question, nor arrest, the person under observation.
- g All operations shall be the subject of a report to the authorities of the Party in whose territory they took place; the officers conducting the observation may be required to appear in person.

h The authorities of the Party from which the observing officers have come shall, when requested by the authorities of the Party in whose territory the observation took place, assist the enquiry subsequent to the operation in which they took part, including legal proceedings.

4 Parties shall at the time of signature or when depositing their instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate both the officers and authorities that they designate for the purposes of paragraphs 1 and 2 of this article. They subsequently may, at any time and in the same manner, change the terms of their declaration.

5 The Parties may, at bilateral level, extend the scope of this article and adopt additional measures in implementation thereof.

6 The observation referred to in paragraph 2 may take place only for one of the following criminal offences:

- assassination;
- murder;
- rape;
- arson;
- counterfeiting;
- armed robbery and receiving of stolen goods;
- extortion;
- kidnapping and hostage taking;
- traffic in human beings;
- illicit traffic in narcotic drugs and psychotropic substances;
- breach of the laws on arms and explosives;
- use of explosives;
- illicit carriage of toxic and dangerous waste;
- smuggling of aliens;
- sexual abuse of children.

Article 18 – Controlled delivery

1 Each Party undertakes to ensure that, at the request of another Party, controlled deliveries may be permitted on its territory in the framework of criminal investigations into extraditable offences.

2 The decision to carry out controlled deliveries shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Party, with due regard to the national law of that Party.

3 Controlled deliveries shall take place in accordance with the procedures of the requested Party. Competence to act, direct and control operations shall lie with the competent authorities of that Party.

4 Parties shall at the time of signature or when depositing their instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the authorities that are

competent for the purposes of this article. They subsequently may, at any time and in the same manner, change the terms of their declaration.

Article 19 – Covert investigations

- 1 The requesting and the requested Parties may agree to assist one another in the conduct of investigations into crime by officers acting under covert or false identity (covert investigations).
- 2 The decision on the request is taken in each individual case by the competent authorities of the requested Party with due regard to its national law and procedures. The duration of the covert investigation, the detailed conditions, and the legal status of the officers concerned during covert investigations shall be agreed between the Parties with due regard to their national law and procedures.
- 3 Covert investigations shall take place in accordance with the national law and procedures of the Party on the territory of which the covert investigation takes place. The Parties involved shall co-operate to ensure that the covert investigation is prepared and supervised and to make arrangements for the security of the officers acting under covert or false identity.
- 4 Parties shall at the time of signature or when depositing their instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the authorities that are competent for the purposes of paragraph 2 of this article. They subsequently may, at any time and in the same manner, change the terms of their declaration.

Article 20 – Joint investigation teams

- 1 By mutual agreement, the competent authorities of two or more Parties may set up a joint investigation team for a specific purpose and a limited period, which may be extended by mutual consent, to carry out criminal investigations in one or more of the Parties setting up the team. The composition of the team shall be set out in the agreement.

A joint investigation team may, in particular, be set up where:

- a a Party's investigations into criminal offences require difficult and demanding investigations having links with other Parties;
- b a number of Parties are conducting investigations into criminal offences in which the circumstances of the case necessitate co-ordinated, concerted action in the Parties involved.

A request for the setting up of a joint investigation team may be made by any of the Parties concerned. The team shall be set up in one of the Parties in which the investigations are expected to be carried out.

- 2 In addition to the information referred to in the relevant provisions of Article 14 of the Convention, requests for the setting up of a joint investigation team shall include proposals for the composition of the team.

3 A joint investigation team shall operate in the territory of the Parties setting up the team under the following general conditions:

- a the leader of the team shall be a representative of the competent authority participating in criminal investigations from the Party in which the team operates. The leader of the team shall act within the limits of his or her competence under national law;
- b the team shall carry out its operations in accordance with the law of the Party in which it operates. The members and seconded members of the team shall carry out their tasks under the leadership of the person referred to in subparagraph a, taking into account the conditions set by their own authorities in the agreement on setting up the team;
- c the Party in which the team operates shall make the necessary organisational arrangements for it to do so.

4 In this article, members of the joint investigation team from the Party in which the team operates are referred to as "members", while members from Parties other than the Party in which the team operates are referred to as "seconded members".

5 Seconded members of the joint investigation team shall be entitled to be present when investigative measures are taken in the Party of operation. However, the leader of the team may, for particular reasons, in accordance with the law of the Party where the team operates, decide otherwise.

6 Seconded members of the joint investigation team may, in accordance with the law of the Party where the team operates, be entrusted by the leader of the team with the task of taking certain investigative measures where this has been approved by the competent authorities of the Party of operation and the seconding Party.

7 Where the joint investigation team needs investigative measures to be taken in one of the Parties setting up the team, members seconded to the team by that Party may request their own competent authorities to take those measures. Those measures shall be considered in that Party under the conditions which would apply if they were requested in a national investigation.

8 Where the joint investigation team needs assistance from a Party other than those which have set up the team, or from a third State, the request for assistance may be made by the competent authorities of the State of operation to the competent authorities of the other State concerned in accordance with the relevant instruments or arrangements.

9 A seconded member of the joint investigation team may, in accordance with his or her national law and within the limits of his or her competence, provide the team with information available in the Party which has seconded him or her for the purpose of the criminal investigations conducted by the team.

10 Information lawfully obtained by a member or seconded member while part of a joint investigation team which is not otherwise available to the competent authorities of the Parties concerned may be used for the following purposes:

- a for the purposes for which the team has been set up;
- b subject to the prior consent of the Party where the information became available, for detecting, investigating and prosecuting other criminal offences. Such consent may be withheld only in cases where such use would endanger criminal investigations in the Party concerned or in respect of which that Party could refuse mutual assistance;
- c for preventing an immediate and serious threat to public security, and without prejudice to sub-paragraph b. if subsequently a criminal investigation is opened;
- d for other purposes to the extent that this is agreed between Parties setting up the team.

11 This article shall be without prejudice to any other existing provisions or arrangements on the setting up or operation of joint investigation teams.

12 To the extent that the laws of the Parties concerned or the provisions of any legal instrument applicable between them permit, arrangements may be agreed for persons other than representatives of the competent authorities of the Parties setting up the joint investigation team to take part in the activities of the team. The rights conferred upon the members or seconded members of the team by virtue of this article shall not apply to these persons unless the agreement expressly states otherwise.

Article 21 – Criminal liability regarding officials

During the operations referred to in Articles 17, 18, 19 or 20, unless otherwise agreed upon by the Parties concerned, officials from a Party other than the Party of operation shall be regarded as officials of the Party of operation with respect to offences committed against them or by them.

Article 22 – Civil liability regarding officials

1 Where, in accordance with Articles 17, 18, 19 or 20, officials of a Party are operating in another Party, the first Party shall be liable for any damage caused by them during their operations, in accordance with the law of the Party in whose territory they are operating.

2 The Party in whose territory the damage referred to in paragraph 1 was caused shall make good such damage under the conditions applicable to damage caused by its own officials.

3 The Party whose officials have caused damage to any person in the territory of another Party shall reimburse the latter in full any sums it has paid to the victims or persons entitled on their behalf.

4 Without prejudice to the exercise of its rights vis-à-vis third parties and with the exception of paragraph 3, each Party shall refrain in the case provided for in paragraph 1 from requesting reimbursement of damages it has sustained from another Party.

5 The provisions of this article shall apply subject to the proviso that the Parties did not agree otherwise.

Article 23 – Protection of witnesses

Where a Party requests assistance under the Convention or one of its Protocols in respect of a witness at risk of intimidation or in need of protection, the competent authorities of the requesting and requested Parties shall endeavour to agree on measures for the protection of the person concerned, in accordance with their national law.

Article 24 – Provisional measures

1 At the request of the requesting Party, the requested Party, in accordance with its national law, may take provisional measures for the purpose of preserving evidence, maintaining an existing situation or protecting endangered legal interests.

2 The requested Party may grant the request partially or subject to conditions, in particular time limitation.

Article 25 – Confidentiality

The requesting Party may require that the requested Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party.

Article 26 – Data protection

1 Personal data transferred from one Party to another as a result of the execution of a request made under the Convention or any of its Protocols, may be used by the Party to which such data have been transferred, only:

- a for the purpose of proceedings to which the Convention or any of its Protocols apply;
- b for other judicial and administrative proceedings directly related to the proceedings mentioned under (a);
- c for preventing an immediate and serious threat to public security.

2 Such data may however be used for any other purpose if prior consent to that effect is given by either the Party from which the data had been transferred, or the data subject.

3 Any Party may refuse to transfer personal data obtained as a result of the execution of a request made under the Convention or any of its Protocols where

– such data is protected under its national legislation, and

– the Party to which the data should be transferred is not bound by the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic

Processing of Personal Data, done at Strasbourg on 28 January 1981, unless the latter Party undertakes to afford such protection to the data as is required by the former Party.

4 Any Party that transfers personal data obtained as a result of the execution of a request made under the Convention or any of its Protocols may require the Party to which the data have been transferred to give information on the use made with such data.

5 Any Party may, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, require that, within the framework of procedures for which it could have refused or limited the transmission or the use of personal data in accordance with the provisions of the Convention or one of its Protocols, personal data transmitted to another Party not be used by the latter for the purposes of paragraph 1 unless with its previous consent.

Article 27 – Administrative authorities

Parties may at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, define what authorities they will deem administrative authorities for the purposes of Article 1, paragraph 3, of the Convention.

Article 28 – Relations with other treaties

The provisions of this Protocol are without prejudice to more extensive regulations in bilateral or multilateral agreements concluded between Parties in application of Article 26, paragraph 3, of the Convention.

Article 29 – Friendly settlement

The European Committee on Crime Problems shall be kept informed regarding the interpretation and application of the Convention and its Protocols, and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of their application.

Chapter III

Article 30 – Signature and entry into force

1 This Protocol shall be open for signature by the member States of the Council of Europe which are a Party to or have signed the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously or simultaneously ratified, accepted or approved the Convention. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3 In respect of any signatory State which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, the Protocol shall enter into force on the first day

of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit.

Article 31 – Accession

- 1 Any non-member State, which has acceded to the Convention, may accede to this Protocol after it has entered into force.
- 2 Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession.
- 3 In respect of any acceding State, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession.

Article 32 – Territorial application

- 1 Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.
- 2 Any State may, at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 33 – Reservations

- 1 Reservations made by a Party to any provision of the Convention or its Protocol shall be applicable also to this Protocol, unless that Party otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The same shall apply to any declaration made in respect or by virtue of any provision of the Convention or its Protocol.
- 2 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the right not to accept wholly or in part any one or more of Articles 16, 17, 18, 19 and 20. No other reservation may be made.
- 3 Any State may wholly or partially withdraw a reservation it has made in accordance with the foregoing paragraphs, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which shall become effective as from the date of its receipt.

4 Any Party which has made a reservation in respect of any of the articles of this Protocol mentioned in paragraph 2 above, may not claim the application of that article by another Party. It may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 34 – Denunciation

1 Any Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

3 Denunciation of the Convention entails automatically denunciation of this Protocol.

Article 35 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State which has acceded to this Protocol of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 30 and 31;
- d any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 8th day of November 2001, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to the non-member States which have acceded to the Convention.

DRUGI DODATNI PROTOKOL
K EVROPSKI KONVENCIJI O MEDSEBOJNI PRAVNI POMOČI
V KAZENSKIH ZADEVAH

Države članice Sveta Evrope, podpisnice tega protokola, so se ob upoštevanju svojih zavez po Statutu Sveta Evrope, v želji, da bi še nadalje prispevale k varovanju človekovih pravic ter podpiranju pravne države in demokratične zgradbe družbe, prepričane, da je zaželeno v ta namen okrepiti njihovo posamično in skupinsko sposobnost za odzivanje na kriminaliteto, odločene, da bodo izboljšale in v določenih vidikih dopolnile Evropsko konvencijo o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah, sestavljeno v Strasbourg 20. aprila 1959 (v nadaljevanju imenovano »konvencija«), in dodatni protokol k njej, sestavljen v Strasbourg 17. marca 1978, ob upoštevanju Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, sestavljene v Rimu 4. novembra 1950, in Konvencije o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov, sestavljene v Strasbourg 28. januarja 1981, dogovorile o naslednjem:

I. poglavje

1. člen – obseg

1. člen konvencije se nadomesti z naslednjimi določbami:

»1. Pogodbenice se zavezujejo, da so bodo v skladu z določbami te konvencije brez odlašanja čim bolj medsebojno pomagale v postopkih v zvezi s kaznivimi dejanji, za katera je kaznovanje v trenutku zaprosila za pravno pomoč v pristojnosti pravosodnih organov pogodbenice prosilke.

2. Ta konvencija ne velja za odvzeme prostosti, izvršitev sodnih odločb niti za vojaška kazniva dejanja, ki niso kazniva dejanja po občem kazenskem pravu.

3. Medsebojna pravna pomoč se lahko zagotavlja tudi v postopkih, ki jih sprožijo upravni organi v zvezi z dejanji, ki so po notranjem pravu pogodbenice prosilke ali zaprošene pogodbenice kazniva zato, ker kršijo zakonske predpise, kadar je posledica odločitve lahko uvedba postopka pred sodiščem s pristojnostjo zlasti v kazenskih zadevah.

4. Medsebojna pravna pomoč se ne sme zavrniti izključno iz razloga, da se nanaša na dejanja, za katera je v pogodbenici prosilki lahko odgovorna pravna oseba.«

2. člen – navzočnost predstavnikov organov pogodbenice prosilke

4. člen konvencije se dopolni z naslednjim besedilom, s čimer prvotni 4. člen konvencije postane prvi odstavek, naslednje določbe pa drugi odstavek:

»2. Zahteve za navzočnost takih predstavnikov organov ali zainteresiranih oseb se ne smejo zavrniti, kadar obstaja verjetnost, da se bo s tem zagotovilo, da bo ugoditev zaprosilu za pravno pomoč bolje zadostila potrebam pogodbenice prosilke, zaradi česar verjetno dodatna zaprosila za pravno pomoč ne bodo potrebna.«

3. člen – začasna predaja priporavnika na ozemlje pogodbenice prosilke

11. člen konvencije se nadomesti z naslednjimi določbami:

»1. Oseba, ki ji je vzeta prostost in za katere osebni prihod na sodišče v dokazne namene, ne pa zaradi sojenja, zaprosi pogodbenica prosilka, se pod pogojem, da bo poslana nazaj v roku, ki ga določi zaprošena pogodbenica, in ob upoštevanju določb 12. člena te konvencije, če se te določbe lahko uporabijo, začasno predaj na ozemlje te pogodbenice.

Predaja se lahko zavrne:

- a) če se oseba, ki ji je odvzeta prostost, s tem ne strinja;
- b) če je potrebna njena navzočnost v kazenskem postopku, ki poteka na ozemlju zaprošene pogodbenice;
- c) če bi se zaradi predaje lahko podaljšal njen pripor ali
- d) če njeni predaji na ozemlje pogodbenice prosilke nasprotujejo drugi nujni razlogi.

2. V primeru iz prvega odstavka se ob upoštevanju določb 2. člena te konvencije prevoz osebe, ki ji je odvzeta prostost, čez ozemlje tretje pogodbenice odobri na podlagi vloge, ki ima v prilogi vso potrebno dokumentacijo in jo ministrstvo za pravosodje pogodbenice prosilke naslovi na ministrstvo za pravosodje pogodbenice, čez katere ozemlje je treba osebo prepeljati. Pogodbenica lahko zavrne vlogo za prevoz lastnih državljanov.

3. Predana oseba mora ostati zaprta na ozemlju pogodbenice prosilke in v danem primeru na ozemlju pogodbenice, čez katere ozemlje se opravi prevoz, razen če pogodbenica, ki je bila zaprošena za predajo, ne zahteva njene izpustitve na prostost.«

4. člen – poti obveščanja

15. člen konvencije se nadomesti z naslednjimi določbami:

»1. Ministrstvo za pravosodje pogodbenice prosilke pošlje informacije na lastno pobudo in zaprosila za medsebojno pravno pomoč v pisni obliki ministrstvu za pravosodje zaprošene pogodbenice, ki jih vrne po isti poti. Vendar pa lahko pravosodni organi pogodbenice prosilke pošljejo zaprosila neposredno pravosodnim organom zaprošene pogodbenice, ki jih vrnejo po isti poti.

2. Ministrstvo za pravosodje pogodbenice prosilke v vseh primerih pošlje vloge iz 11. člena te konvencije in 13. člena drugega dodatnega protokola k tej konvenciji ministrstvu za pravosodje zaprošene pogodbenice, ki jih vrne po isti poti.

3. Zaposila za medsebojno pravno pomoč v postopkih iz tretjega odstavka 1. člena te konvencije lahko odvisno od primera pošljejo tudi upravljeni ali pravosodni organi pogodbenice prosilke neposredno upravnim ali pravosodnim organom zaprošene pogodbenice, ki jih vrnejo po isti poti.

4. Zaposila za medsebojno pravno pomoč po 18. in 19. členu drugega dodatnega protokola k tej konvenciji lahko pošljejo tudi pristojni organi pogodbenice prosilke neposredno pristojnim organom zaprošene pogodbenice.

5. Zaposila, predvidena v prvem odstavku 13. člena te konvencije, lahko pravosodni organi pošljejo neposredno pristojnim organom zaprošene pogodbenice in ti organi lahko tudi odgovore vrnejo neposredno. Zaposila, predvidena v drugem odstavku 13. člena te konvencije, ministrstvo za pravosodje pogodbenice prosilke pošlje ministrstvu za pravosodje zaprošene pogodbenice.

6. Zaposila za kopije obsodb in ukrepov, omenjenih v 4. členu dodatnega protokola h konvenciji, se lahko pošljejo neposredno pristojnim organom. Katera koli država pogodbenica sme kadar koli z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, določiti, katere organe bo za namene tega odstavka štela za pristojne organe.

7. V nujnih primerih, ko ta konvencija dopušča neposredno pošiljanje, se to lahko opravi prek Mednarodne organizacije kriminalistične policije (Interpol).

8. Vsaka pogodbenica si sme kadar koli z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, pridržati pravico, da je ugoditev zapisom ali podrobno določenim zapisom za medsebojno pravno pomoč odvisna od enega ali več naslednjih pogojev:

- a) da se izvod zaposila pošlje osrednjemu organu, imenovanemu v takšni izjavi;
- b) da se zaposila, razen nujnih, pošljejo osrednjemu organu, imenovanemu v takšni izjavi;
- c) da se pri neposrednem pošiljanju iz nujnih razlogov izvod zaposila obenem pošlje na njeni ministrstvo za pravosodje;
- d) da se ji nekatera ali vsa zaposila za pravno pomoč pošljejo po drugih poteh, kot so predvidene v tem členu.

9. Zaposila za medsebojno pravno pomoč in kakršna koli druga sporočila po tej konvenciji ali njenih protokolih se lahko pošljejo po katerem koli elektronskem ali drugem telekomunikacijskem sredstvu, če je pogodbenica prosilka pripravljena, da na zahtevo kadar koli predloži zapis takšnega sporočila v pisni obliki in njegov izvirnik. Vendar pa lahko katera koli od držav pogodbenic kadar koli z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, postavi pogoje, pod katerimi je pripravljena sprejeti zaposila, ki jih prejme po elektronskem ali drugem telekomunikacijskem sredstvu, in jim ugoditi.

10. Določbe tega člena ne posegajo v določbe dvostranskih sporazumov ali dogovorov, veljavnih med pogodbenicami, po katerih je predvideno neposredno pošiljanje zaposil za pravno pomoč med njihovimi organi.«

5. člen – stroški

20. člen konvencije se nadomesti z naslednjimi določbami:

»1. Pogodbenici druga od druge ne zahtevata povrnitve kakršnih koli stroškov, ki nastanejo zaradi uporabe te konvencije ali njenih protokolov, razen:

- a) stroškov, nastalih zaradi udeležbe izvedencev na ozemlju zaprošene pogodbenice;
- b) stroškov, nastalih zaradi predaje osebe, ki ji je odvzeta prostost, po 13. in 14. členu drugega dodatnega protokola k tej konvenciji ali po 11. členu te konvencije;
- c) večjih ali izrednih stroškov.

2. Vendar pa pogodbenica prosilka zaprošeni pogodbenici povrne stroške vzpostavite videopovezave ali telefonske povezave, stroške v zvezi s servisiranjem videopovezave ali telefonske povezave v zaprošeni pogodbenici, plačila tolmačem, ki jih zagotovi, ter dnevnice in potne stroške prič v zaprošeni pogodbenici, razen če se pogodbenici ne dogovorita drugače.

3. Pogodbenici se druga z drugo posvetujeta, da bi se dogovorili o plačilu stroškov, ki se lahko zahtevajo po točki c) prvega odstavka tega člena.

4. Določbe tega člena ne vplivajo na določbe tretjega odstavka 10. člena te konvencije.«

6. člen – pravosodni organi

24. člen konvencije se nadomesti z naslednjimi določbami:

»Vsaka država ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, določi, katere organe bo za namen te konvencije štela za pravosodne organe. Pozneje lahko kadar koli in na enak način spremeni določila svoje izjave.«

II. poglavje

7. člen – odložena ugoditev zaprosilom

1. Zaprošena pogodbenica lahko odloži ukrepanje v zvezi z zaprosilom, če bi takšno ukrepanje prejudiciralo preiskave, kazenske pregone ali z njimi povezane postopke, ki jih izvajajo njeni organi.

2. Preden zavrne ali odloži pravno pomoč, zaprošena pogodbenica po posvetu s pogodbenico prosilko, kadar je to primerno, preudari, ali lahko zaprosilu ugodi delno ali pa pod takšnimi pogoji, kot jih šteje za potrebne.

3. Če se ugoditev zaprosilu odloži, je treba navesti razlog za takšen odlog. Zaprošena pogodbenica prav tako obvesti pogodbenico prosilko o kakršnih koli razlogih, ki onemogočajo ugoditev zaprosilu ali pa bodo verjetno povzročili bistveno zamudo pri ugoditvi zaprosilu.

8. člen – postopek

Ne glede na določbe 3. člena konvencije mora v primeru, ko so v zaprosilih določene formalnosti ali postopki, potrebni po zakonodaji pogodbenice prosilke, celo če zaprošeni pogodbenici niso znani, ta pogodbenica ravnati v skladu s takšnimi zaprosili do takšne mere, kolikor v zaprosilih določeno ukrepanje ni v nasprotju z njenimi temeljnimi pravnimi načeli, razen če ta protokol določa drugače.

9. člen – zaslišanje po videokonferenci

1. Če je neka oseba na ozemlju ene od pogodbenic in jo morajo pravosodni organi druge pogodbenice zaslišati kot pričo ali izvedenca, sme ta druga pogodbenica, kadar ni zaželeno ali mogoče, da bi se oseba, ki jo je treba zaslišati, osebno zglasila na njenem ozemlju, zahtevati, da se zaslišanje izvede po videokonferenci, kot je določeno od drugega do sedmega odstavka.

2. Zaprošena pogodbenica pristane na zaslišanje po videokonferenci, če uporaba videokonference ni v nasprotju z njenimi temeljnimi pravnimi načeli in če ima tehnična sredstva, potrebna za izvedbo zaslišanja. Če zaprošena pogodbenica nima dostopa do tehničnih sredstev za izvedbo videokonference, ji lahko pogodbenica prosilka po medsebojnem dogovoru da takšna sredstva na voljo.

3. Zaprosila za zaslišanje po videokonferenci morajo poleg podatkov, omenjenih v 14. členu konvencije, vsebovati razlog, zakaj ni zaželeno ali mogoče, da bi se priča zglasila osebno, ter imena pravosodnega organa in oseb, ki bodo vodile zaslišanje.

4. Pravosodni organ zaprošene pogodbenice pošlje zadevni osebi sodni poziv na način, predpisani po njeni zakonodaji.

5. Za zaslišanje po videokonferenci veljajo naslednja pravila:

a) pravosodni organ zaprošene pogodbenice mora biti navzoč med zaslišanjem, po potrebi ob pomoči tolmača, in je tudi odgovoren za ugotovitev istovetnosti osebe, ki naj bi bila zaslišana, in zagotovitev spoštovanja temeljnih pravnih načel zaprošene pogodbenice. Če je pravosodni organ zaprošene pogodbenice mnenja, da se med zaslišanjem kršijo njena temeljna pravna načela, nemudoma sprejme ukrepe, potrebne za zagotovitev, da se sojenje nadaljuje v skladu z omenjenimi načeli;

b) pristojni organi pogodbenice prosilke in zaprošene pogodbenice se po potrebi dogovorijo o ukrepih za zaščito osebe, ki naj bi bila zaslišana;

c) zaslišanje neposredno vodi ali usmerja pravosodni organ pogodbenice prosilke v skladu z lastno zakonodajo;

d) na zaprosilo pogodbenice prosilke ali osebe, ki naj bi bila zaslišana, zaprošena pogodbenica zagotovi, da osebi, ki naj bi bila zaslišana, po potrebi pomaga tolmač;

e) oseba, ki naj bi bila zaslišana, lahko uveljavlja pravico, da odkloni pričanje, ki jo ima po zakonodaji zaprošene pogodbenice ali pogodbenice prosilke.

6. Brez vpliva na kakršne koli dogovorjene ukrepe za zaščito oseb pravosodni organ zaprošene pogodbenice ob koncu zaslišanja sestavi zapisnik, ki vsebuje datum in kraj zaslišanja, istovetnost zaslišane osebe, istovetnost in funkcije vseh drugih oseb v zaprošeni pogodbenici, ki sodelujejo na zaslišanju, morebitne prisege in tehnične pogoje, v katerih je

potekalo zaslišanje. Pristojni organ zaprošene pogodbenice pošlje ta dokument pristojnemu organu pogodbenice prosilke.

7. Vsaka pogodbenica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se v primeru, ko so priče ali izvedenci zaslišani na njenem ozemlju v skladu s tem členom in odklonijo pričanje, čeprav so dolžni pričati, ali pa ne pričajo po resnici, njenogotranje pravo uporablja na enak način, kot da bi zaslišanje potekalo v notranjem postopku.

8. Pogodbenici lahko poleg tega po lastni presoji uporabita določbe tega člena, kadar je ustrezno in s soglasjem svojih pristojnih pravosodnih organov, za zaslišanja obdolženca ali osumljence po videokonferenci. V tem primeru je za odločitev za videokonferenco in način njenega poteka potreben sporazum med zadevnima pogodbenicama v skladu z njunim notranjim pravom in ustreznimi mednarodnimi dokumenti. Zaslišanja, na katerih sodeluje obdolženec ali osumljenec, potekajo samo z njegovim soglasjem.

9. Vsaka država pogodbenica lahko z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, kadar koli izjavi, da ne bo uporabila možnosti, predvidene v osmem odstavku tega člena, da uporabi določbe tega člena tudi za zaslišanja obdolženca ali osumljence po videokonferenci.

10. člen – zaslišanje po telefonski konferenci

1. Če je neka oseba na ozemlju ene pogodbenice in jo morajo pravosodni organi druge pogodbenice zaslišati kot pričo ali izvedenca, lahko druga pogodbenica, če tako določa njenogotranje pravo, prosi prvo za pomoč pri zaslišanju po telefonski konferenci, kot je predvideno od drugega do šestega odstavka.

2. Zaslišanje lahko poteka po telefonski konferenci samo, če priča ali izvedenec pristane na tak način zaslišanja.

3. Zaprošena pogodbenica pristane na zaslišanje po telefonski konferenci, če to ni v nasprotju s temeljnimi načeli njenega prava.

4. Zaprosilo za zaslišanje po telefonski konferenci mora poleg podatkov, omenjenih v 14. členu konvencije, vsebovati imena pravosodnega organa in oseb, ki bodo vodile zaslišanje, ter navedbo, da je priča ali izvedenec voljen sodelovati na zaslišanju po telefonski konferenci.

5. O praktični izvedbi zaslišanja se pogodbenici medsebojno dogovorita. Pri dogovorih o takšni izvedbi se zaprošena pogodbenica zaveže, da bo:

- a) obvestila pričo ali izvedenca o času in kraju zaslišanja;
- b) ugotovila istovetnost priče ali izvedenca;
- c) preverila, ali se priča ali izvedenec strinja z zaslišanjem po telefonski konferenci.

6. Zaprošena pogodbenica lahko določi, da za njenogotranje soglasje v celoti ali delno veljajo ustrezne določbe petega in sedmega odstavka 9. člena.

11. člen – informacije, poslane na lastno pobudo

1. Ne da bi to vplivalo na lastne preiskave ali postopke, lahko pristojni organi ene od pogodbenic brez predhodnega zaprosila pošljejo pristojnim organom druge pogodbenice informacije, ki so jih pridobili med preiskavami, kadar menijo, da bi razkritje takšnih informacij lahko pomagalo pogodbenici prosilki pri uvedbi ali izvajanju preiskav ali postopkov ali pa bi lahko vodilo k temu, da bi pogodbenica prosilka vložila zaprosilo po konvenciji ali njenih protokolih.
2. Pogodbenica, ki pošlje informacije, lahko v skladu s svojim notranjim pravom postavi pogoje, kako naj jih pogodbenica, ki jih prejme, uporabi.
3. Pogodbenico, ki prejme informacije, ti pogoji zavezujejo.
4. Vendar pa lahko katera koli država pogodbenica z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, kadar koli izjavi, da si pridržuje pravico, da je pogoji, ki jih je postavila pogodbenica prosilka po drugem odstavku tega člena, ne zavezujejo, razen če prejme predhodno obvestilo o naravi informacij, ki naj bi jih prejela, in soglaša z njihovo predajo.

12. člen – vrnitev

1. Na zahtevo pogodbenice prosilke in ne da bi to vplivalo na pravice dobrovernih tretjih oseb, lahko zaprošena pogodbenica da nezakonito pridobljene predmete na voljo pogodbenici prosilki, da se vrnejo zakonitim lastnikom.
2. Pri uporabi 3. in 6. člena konvencije se lahko zaprošena pogodbenica odpove vrnitvi predmetov pred njihovo izročitvijo pogodbenici prosilki ali po njej, če s tem olajša njihovo vrnitve zakonitemu lastniku. Pri tem ne smejo biti prizadete pravice dobrovernih tretjih oseb.
3. V primeru odpovedi vrnitvi predmetov pred njihovo izročitvijo pogodbenici prosilki zaprošena pogodbenica v zvezi s temi predmeti ne sme uveljavljati nobene jamstvene ali druge regresne pravice po davčni ali carinski zakonodaji.
4. Odpoved, omenjena v drugem odstavku, ne vpliva na pravico zaprošene pogodbenice, da od zakonitega lastnika izterja davke ali carinske dajatve.

13. člen – začasna predaja pripornikov zaprošeni pogodbenici

1. Če obstaja sporazum med pristojnimi organi zadavnih pogodbenic, lahko pogodbenica, ki je zaprosila za preiskavo, pri kateri je potrebna navzočnost osebe, ki ji je bila odvzeta prostost, na njenem ozemlju, začasno predaj osebo na ozemlje pogodbenice, v kateri naj bi preiskava potekala.
2. Sporazum zajema izvedbo začasne predaje osebe in datum, do katerega jo je treba vrniti na ozemlje pogodbenice prosilke.
3. Kadar je potrebno soglasje te osebe glede predaje, se zaprošeni pogodbenici nemudoma zagotovi izjava o soglasju ali njena kopija.
4. Predani osebi je na ozemlju zaprošene pogodbenice, in kadar je to ustrezno, na ozemlju pogodbenice, če katero je potreben prevoz, še naprej odvzeta prostost, razen če pogodbenica, iz katere je bila oseba predana, zaprosi za njeno izpustitev.

5. Čas pripora na ozemlju zaprošene pogodbenice se odšteje od časa trajanja odvzema prostosti, ki ga je ali bo ta oseba dolžna prestajati na ozemlju pogodbenice prosilke.

6. Določbe drugega odstavka 11. člena in 12. člena konvencije se uporabljajo smiselno.

7. Katera koli pogodbenica lahko z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, kadar koli izjavi, da se zahteva ali pa se bo pod določenimi pogoji, navedenimi v izjavi, zahtevalo soglasje iz tretjega odstavka tega člena, še preden se doseže sporazum po prvem odstavku tega člena.

14. člen – osebni prihod predanih obsojencev

Določbe 11. in 12. člena konvencije se smiselno uporabljajo tudi za osebe, ki jim je bila odvzeta prostost v zaprošeni pogodbenici, kamor so bile predane zaradi prestajanja kazni zapora, ki jim je bila izrečena v pogodbenici prosilki, če je potreben njihov osebni prihod zaradi preizkusa sodbe.

15. člen – jezik listin v postopku in sodnih odločb, ki jih je treba vročiti

1. Določbe tega člena se uporabljajo za vsako zaprosilo za vročitev po 7. členu konvencije ali 3. členu tega dodatnega protokola.

2. Listine v postopku in sodne odločbe se v vseh primerih pošiljajo v jeziku ali jezikih, v katerih so bile izdane.

3. Ne glede na določbe 16. člena konvencije je treba v primeru, če organ, ki je listine izdal, ve ali je utemeljeno prepričan, da naslovnik razume samo neki drug jezik, listinam ali vsaj njihovim najpomembnejšim odlomkom priložiti prevod v ta drugi jezik.

4. Ne glede na določbe 16. člena konvencije je treba v pomoč organom zaprošene pogodbenice listinam v postopku in sodnim odločbam priložiti kratek povzetek njihove vsebine, preveden v jezik ali enega od jezikov te pogodbenice.

16. člen – vročanje po pošti

1. Pristojni pravosodni organi katere koli pogodbenice lahko po pošti naslovijo listine v postopku in sodne odločbe neposredno na osebe, ki so na ozemlju katere koli druge pogodbenice.

2. Listinam v postopku in sodnim odločbam je treba priložiti poročilo, v katerem je navedeno, da lahko naslovnik od organa, določenega v poročilu, dobi informacije o svojih pravicah in obveznostih v zvezi z vročitvijo listin. Za to poročilo se uporabljajo določbe tretjega odstavka 15. člena zgoraj.

3. Določbe 8., 9. in 12. člena konvencije se smiselno uporabljajo za vročanje po pošti.

4. Določila prvega, drugega in tretjega odstavka 15. člena zgoraj se prav tako uporabljajo za vročanje po pošti.

17. člen – čezmejno opazovanje

1. Policiisti ene od pogodbenic, ki v okviru kazenske preiskave v svoji državi opazujejo osebo, ki naj bi bila udeležena pri kaznivem dejanju, za katero se lahko zahteva izročitev, ali pa

osebo, za katero so trdno prepričani, da bo pripomogla k ugotovitvi istovetnosti omenjene osebe ali kraja, kjer je ta oseba, so pooblaščeni, da nadaljujejo opazovanje na ozemlju druge pogodbenice, če je ta dovolila čezmejno opazovanje v odgovor na predhodno poslano zaprosilo za pravno pomoč. Pooblastilo se lahko izda pod določenimi pogoji.

Na zaprosilo se opazovanje zaupa policistom pogodbenice, na katere ozemlju poteka.

Zaprosilo za pravno pomoč, omenjeno v prvem pododstavku, je treba poslati organu, ki ga določi vsaka pogodbenica in je pristojen za izdajo ali posredovanje zaprošenega pooblastila.

2. Kadar iz posebej nujnih razlogov ni mogoče zahtevati predhodnega pooblastila druge pogodbenice, so policisti, ki izvajajo opazovanje v okviru kazenske preiskave, pooblaščeni, da čez mejo nadaljujejo opazovanje osebe, ki naj bi storila kazniva dejanja, navedena v šestem odstavku, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) med opazovanjem je treba organe pogodbenice, določene v četrtem odstavku, na katere ozemlju naj bi se opazovanje nadaljevalo, takoj obvestiti o prehodu policistov čez mejo;
- b) v skladu s prvim odstavkom je treba nemudoma poslati zaprosilo za pravno pomoč, v katerem so navedeni razlogi za prehod čez mejo brez predhodnega pooblastila.

Opazovanje se po predaji obvestila iz točke a) ali zaprosila iz točke b) konča takoj, ko pogodbenica, na katere ozemlju poteka, to zahteva, ali pa, če pooblastilo ni pridobljeno, v petih urah po prehodu čez mejo.

3. Opazovanje iz prvega in drugega odstavka se izvaja samo pod naslednjimi splošnimi pogoji:

- a) Policisti, ki izvajajo opazovanje, morajo ravnati v skladu z določbami tega člena in zakonodajo pogodbenice, na katere ozemlju delujejo; ravnati morajo po navodilih pristojnih lokalnih organov.
- b) Razen v okoliščinah iz drugega odstavka morajo imeti policisti med opazovanjem dokument, ki potrjuje, da je bilo pooblastilo izданo.
- c) Policisti, ki izvajajo opazovanje, morajo biti sposobni kadar koli predložiti dokaz, da ravnajo po uradni dolžnosti.
- d) Policisti, ki izvajajo opazovanje, lahko med njim nosijo svoje službeno orožje, razen če zaprošena pogodbenica posebej ne odloči drugače; uporaba tega orožja je prepovedana, razen v primerih zakonite samoobrambe.
- e) Vstop v zasebne domove in na kraje, ki niso dostopni javnosti, je prepovedan.
- f) Policisti, ki izvajajo opazovanje, ne smejo niti ustaviti in zasliševati opazovane osebe niti ji odvzeti prostosti.
- g) O vseh operacijah je treba poročati organom pogodbenice, na katere ozemlju so potekale; na zahtevo se morajo policisti, ki izvajajo opazovanje, zglasiti osebno.

h) Organi pogodbenice, iz katere prihajajo policisti, na zahtevo organov pogodbenice, na katere ozemlju poteka opazovanje, pomagajo pri preiskavi, ki sledi operaciji, v kateri so sodelovali, vključno s sodnim postopkom.

4. Pogodbenice ob podpisu ali deponirjanju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, navedejo policiste in organe, ki so jih določile za namene prvega in drugega odstavka tega člena. Pozneje lahko kadar koli na enak način spremenijo določila svoje izjave.

5. Pogodbenice lahko z dvostranskimi dogovori razširijo obseg tega člena in sprejmejo dodatne ukrepe za njegovo izvajanje.

6. Opazovanje iz drugega odstavka se lahko izvaja samo v primeru enega od naslednjih kaznivih dejanj:

- atentat;
- umor;
- posilstvo;
- požig;
- ponarejanje;
- oborožen rop in prikrivanje ukradenega blaga;
- izsiljevanje;
- ugrabitev in jemanje talcev;
- trgovina z ljudmi;
- nedovoljena trgovina z narkotiki in psihotropnimi snovmi;
- kršitev zakonov o orožju in eksplozivih;
- uporaba eksplozivov;
- nedovoljen prevoz strupenih in nevarnih odpadkov;
- tihotapljenje tujcev;
- spolna zloraba otrok.

18. člen – nadzorovane pošiljke

1. Vsaka pogodbenica se obvezuje, da bo na zaprosilo druge pogodbenice zagotovila, da bodo na njenem ozemlju dovoljene nadzorovane pošiljke v okviru kazenskih preiskav kaznivih dejanj, za katera se lahko zahteva izročitev.

2. Odločitev o nadzorovanih pošiljkah v vsakem posameznem primeru sprejmejo pristojni organi zaprošene pogodbenice ob primerem upoštevanju notranjega prava te pogodbenice.

3. Nadzorovane pošiljke potekajo v skladu s postopki zaprošene pogodbenice. Pristojnosti za ukrepanje, usmerjanje in nadzor imajo pristojni organi te pogodbenice.

4. Pogodbenice ob podpisu ali deponirjanju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, navedejo organe, ki so pristojni za namene tega člena. Pozneje lahko kadar koli na enak način spremenijo določila svoje izjave.

19. člen – tajno delovanje

1. Pogodbenica prosilka in zaprošena pogodbenica se lahko dogovorita, da si bosta pomagali pri preiskavah kaznivih dejanj, ki jih izvajajo policisti s prikrito ali lažno identiteto (tajno delovanje).

2. Odločitev o zaprosilu v vsakem posameznem primeru sprejmejo pristojni organi zaprošene pogodbenice ob primerinem upoštevanju njenega notranjega prava in postopkov. Pogodbenici se dogovorita o trajanju tajnega delovanja, podrobnih pogojev in pravnem statusu policistov med tajnim delovanjem ob primerinem upoštevanju svojega notranjega prava in postopkov.

3. Tajno delovanje mora biti v skladu z notranjim pravom in postopki pogodbenice, na katere ozemlju potekajo. Vpleteni pogodbenici sodelujeta, da bi zagotovili pripravo tajnega delovanja in nadzor nad njim ter uredili vse potrebno za varnost policistov s prikrito ali lažno identiteto.

4. Pogodbenice ob podpisu ali deponirjanju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, navedejo organe, ki so pristojni za namene drugega odstavka tega člena. Pozneje lahko kadar koli na enak način spremenijo določila svoje izjave.

20. člen – skupne preiskovalne skupine

1. Z medsebojnim sporazumom lahko pristojni organi dveh ali več pogodbenic za določen namen in omejen čas, ki se lahko soglasno podaljša, sestavijo skupno preiskovalno skupino za izvajanje kazenskih preiskav v eni ali več pogodbenicah, ki so skupino sestavile. Sestava skupine je navedena v sporazumu.

Skupna preiskovalna skupina se lahko še zlasti sestavi, kadar:

- a) so preiskave kaznivih dejanj v eni od pogodbenic težavne in zahtevne ter zahtevajo povezovanje z drugimi pogodbenicami;
- b) več pogodbenic preiskuje kazniva dejanja, pri katerih okoliščine primera zahtevajo njihovo usklajeno ukrepanje.

Zaprosilo za oblikovanje skupne preiskovalne skupine lahko vloži katera koli zadevna pogodbenica. Skupina se oblikuje v eni od pogodbenic, v kateri naj bi potekale preiskave.

2. Poleg informacij, omenjenih v ustreznih določbah 14. člena konvencije, morajo zaprosila za oblikovanje skupne preiskovalne skupine vključevati predloge za sestavo skupine.

3. Skupna preiskovalna skupina deluje na ozemlju pogodbenic, ki skupino oblikujejo, pod naslednjimi splošnimi pogoji:

- a) vodja skupine je predstavnik pristojnega organa, ki sodeluje v kazenski preiskavi, iz pogodbenice, v kateri skupina deluje. Vodja skupine ukrepa v mejah svojih pristojnosti po notranjem pravu;
- b) skupina izvaja svoje operacije v skladu z zakonodajo pogodbenice, v kateri deluje. Člani in dodeljeni člani skupine opravljajo svoje naloge pod vodstvom osebe iz pododstavka a), pri čemer upoštevajo pogoje, ki so jih določili njihovi lastni organi v sporazumu o oblikovanju skupine;
- c) pogodbenica, v kateri skupina deluje, uredi vse, kar je potrebno za organizacijo njenega delovanja.

4. V tem členu so člani skupne preiskovalne skupine iz pogodbenice, v kateri skupina deluje, navedeni kot »člani«, člani iz drugih pogodbenic pa kot »dodeljeni člani«.

5. Dodeljeni člani skupne preiskovalne skupine imajo pravico, da so prisotni pri izvajanju preiskovalnih ukrepov v pogodbenici, v kateri skupina deluje. Vendar pa lahko vodja skupine iz določenih razlogov v skladu z zakonodajo pogodbenice, v kateri skupina deluje, odloči drugače.

6. Dodeljenim članom skupne preiskovalne skupine lahko vodja skupine v skladu z zakonodajo pogodbenice, v kateri skupina deluje, zaupa izvajanje določenih preiskovalnih ukrepov, če to odobrijo pristojni organi pogodbenice, v kateri skupina deluje, in pogodbenice, ki je te člane dodelila.

7. Kadar je za delo skupne preiskovalne skupine potrebno, da se v eni od pogodbenic, ki so oblikovale skupino, izvedejo določeni preiskovalni ukrepi, lahko člani, ki jih je ta pogodbenica dodelila skupini, zahtevajo, da njihovi pristojni organi izvedejo te ukrepe. Ti ukrepi se v tej pogodbenici proučijo pod pogoji, ki bi veljali, če bi se zanje zaprosilo v notranji preiskavi.

8. Kadar skupna preiskovalna skupina potrebuje pomoč pogodbenice, ki ni ena od tistih, ki so oblikovale skupino, ali pa tretje države, lahko pristojni organi države, v kateri skupina deluje, vložijo zaprosilo pri tej drugi državi v skladu z ustreznimi dokumenti ali dogovori.

9. Dodeljeni član skupne preiskovalne skupine lahko v skladu s svojim notranjim pravom in v mejah svojih pristojnosti da skupini informacije, ki so na voljo v pogodbenici, ki ga je dodelila, za namene kazenske preiskave, ki jo skupina izvaja.

10. Informacije, ki jih zakonito pridobi član ali dodeljeni član, medtem ko sodeluje v skupni preiskovalni skupini, in ki sicer niso na voljo pristojnim organom zadevnih pogodbenic, se lahko uporabljajo za naslednje namene:

a) za namene, za katere je bila skupina oblikovana;

b) za odkrivanje, preiskovanje in kazenski pregon drugih kaznivih dejanj, če je pogodbenica, v kateri so informacije na voljo, izdala predhodno soglasje. Izdaja takšnega soglasja se lahko odkloni samo v primerih, ko bi uporaba takšnih informacij ogrozila kazensko preiskavo v zadevni pogodbenici, ali pa v primerih, ko bi pogodbenica lahko odklonila medsebojno pravno pomoč;

c) da bi se preprečila neposredna in resna grožnja javni varnosti in – brez vpliva na pododstavek b – če se pozneje uvede kazenska preiskava;

d) za druge namene do takšne mere, kolikor se o tem dogovorijo pogodbenice, ki so skupino oblikovale.

11. Ta člen ne vpliva na katere koli obstoječe določbe ali dogovore o oblikovanju ali delu skupnih preiskovalnih skupin.

12. V obsegu, ki ga dopušča zakonodaja zadevnih pogodbenic ali določbe katerega koli pravnega dokumenta, ki ga te pogodbenice medsebojno uporabljajo, se lahko pogodbenice dogovorijo, da osebe, ki niso predstavniki pristojnih organov pogodbenic, ki so oblikovale skupno preiskovalno skupino, sodelujejo pri njenih dejavnostih. Pravice, ki so podeljene članom ali dodeljenim članom skupine na podlagi tega člena, za te osebe ne veljajo, razen če ni v dogovoru izrecno določeno drugače.

21. člen – kazenska odgovornost v zvezi z uradnimi osebami

Razen če se zadevne pogodbenice ne dogovorijo drugače, se med delovanjem, omenjenim v 17., 18., 19. ali 20. členu, uradne osebe iz pogodbenice, ki ni tista, v kateri delujejo, v zvezi s kaznivimi dejanji, ki so bila storjena proti njim ali so jih storile same, štejejo za uradne osebe pogodbenice, v kateri delujejo.

22. člen – civilna odgovornost v zvezi z uradnimi osebami

1. Kadar v skladu s 17., 18., 19. ali 20. členom uradne osebe ene od pogodbenic delujejo v drugi pogodbenici, je prva v skladu z zakonodajo pogodbenice, na katere ozemlju delujejo, odgovorna za kakršno koli škodo, ki jo med delovanjem povzročijo.
2. Pogodbenica, na katere ozemlju je bila povzročena škoda iz prvega odstavka, takšno škodo nadomesti pod pogoji, kot veljajo za škodo, ki jo povzročijo njene uradne osebe.
3. Pogodbenica, katere uradne osebe so povzročile škodo kateri koli osebi na ozemlju druge pogodbenice, tej v celoti povrne kakršne koli zneske, ki jih je plačala žrtvam ali upravičencem po njih.
4. Brez vpliva na uveljavljanje svojih pravic proti tretjim in z izjemo tretjega odstavka se v primeru iz prvega odstavka vsaka pogodbenica odpove povračilu škode, ki ji jo je povzročila druga pogodbenica.
5. Določbe tega člena se uporabljajo, če se pogodbenici ne dogovorita drugače.

23. člen – zaščita prič

Kadar pogodbenica zaprosi za pomoč na podlagi konvencije ali enega od njenih protokolov v zvezi s pričo, ki ji grozi zastraševanje ali potrebuje zaščito, si pristojni organi pogodbenice prosilke in zaprošene pogodbenice prizadevajo, da bi se dogovorili o ukrepih za zaščito takšne osebe v skladu z njunima notranjima zakonodajama.

24. člen – začasni ukrepi

1. Na zaprosilo pogodbenice prosilke lahko zaprošena pogodbenica v skladu s svojo notranjo zakonodajo uvede začasne ukrepe za ohranjanje dokazov, vzdrževanje obstoječega stanja ali zavarovanje ogroženih pravnih interesov.
2. Zaprošena pogodbenica lahko zaprosilu ugodi delno ali pod določenimi pogoji, zlasti s časovno omejitvijo.

25. člen – zaupnost

Pogodbenica prosilka lahko zahteva, da zaprošena pogodbenica obravnava zaprosilo in njegovo vsebino kot zaupna, razen do takšne mere, kolikor je to potrebno za ugoditev zaprosilu. Če zaprošena pogodbenica ne more izpolniti zahteve po zaupnosti, o tem nemudoma obvesti pogodbenico prosilko.

26. člen – varstvo podatkov

1. Osebne podatke, ki jih ena pogodbenica pošlje drugi zaradi ugoditve zaprosilu na podlagi konvencije ali katerega koli od njenih protokolov, lahko pogodbenica, ki je takšne podatke prejela, uporablja samo:

- a) v postopkih, za katere se uporablja konvencija ali kateri koli od njenih protokolov;
- b) v drugih sodnih in upravnih postopkih, neposredno povezanih s postopkom iz točke a);
- c) za preprečitev neposredne in resne grožnje javni varnosti.

2. Takšni podatki pa se lahko uporabijo za vsak drug namen, če pogodbenica, ki je podatke poslala, ali pa oseba, na katero se podatki nanašajo, s tem prehodno soglaša.

3. Vsaka pogodbenica lahko odkloni predajo osebnih podatkov, pridobljenih zaradi ugoditve zaprosilu na podlagi konvencije ali katerega koli od njenih protokolov, če

- so takšni podatki zaščiteni po njeni notranji zakonodaji in
- pogodbenice, ki naj bi ji bili podatki poslani, ne zavezuje Konvencija o varstvu posameznikov glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov, sestavljena v Strasbourg 28. januarja 1981, razen če se ta pogodbenica zaveže, da bo podatkom zagotovila takšno varstvo, kot ga zahteva druga pogodbenica.

4. Vsaka pogodbenica, ki pošlje osebne podatke, pridobljene zaradi ugoditve zaprosilu na podlagi konvencije ali katerega koli od njenih protokolov, lahko zahteva, da jo pogodbenica, kateri je podatke poslala, obvešča o njihovi uporabi.

5. Vsaka pogodbenica lahko z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, zahteva, da v okviru postopkov, za katere bi lahko odklonila ali omejila pošiljanje ali uporabo osebnih podatkov v skladu z določbami konvencije ali enega od njenih protokolov, pogodbenica, kateri je poslala osebne podatke, teh ne uporablja za namene prvega odstavka, razen z njenim predhodnim soglasjem.

27. člen – upravni organi

Pogodbenici lahko z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, kadar koli opredelita, katere organe bosta šteli za upravne organe za namene tretjega odstavka 1. člena konvencije.

28. člen – odnos do drugih pogodb

Določbe tega protokola ne posegajo v podrobnejšo ureditev v dvostranskih ali večstranskih sporazumih, sklenjenih med pogodbenicami, pri uporabi tretjega odstavka 26. člena konvencije.

29. člen – mirno reševanje

Evropski odbor za vprašanja kriminalitete je treba stalno obveščati o razlagi in uporabi konvencije in njenih protokolov; odbor storí vse, kar je potrebno za lažje mirno reševanje vsake težave, ki utegne nastati pri njihovem izvajanju.

III. poglavje

30. člen – podpis in začetek veljavnosti

1. Ta protokol je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope, ki so pogodbenice te konvencije ali so jo podpisale. Treba ga je ratificirati, sprejeti ali odobriti. Podpisnica ne more ratificirati, sprejeti ali odobriti tega protokola, če ni hkrati ali prej ratificirala, sprejela ali odobrila konvencije. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.

2. Ta protokol začne veljati na prvi dan meseca po poteku treh mesecev po deponiranju tretje listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi.

3. Za vsako državo podpisnico, ki pozneje deponira svojo listino o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi, začne protokol veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od datuma njenega deponiranja.

31. člen – pristop

1. Vsaka država nečlanica, ki je pristopila h konvenciji, lahko pristopi k temu protokolu po začetku njegove veljavnosti.

2. K protokolu se pristopi z deponiranjem listine o pristopu pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.

3. Za vsako državo, ki je pristopila k protokolu, začne ta veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od datuma deponiranja listine o pristopu.

32. člen – ozemeljska uporaba

1. Vsaka država lahko ob podpisu ali deponiranju svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu navede ozemlje ali ozemlja, za katera se uporablja ta protokol.

2. Vsaka država lahko kadar koli pozneje z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, razširi uporabo tega protokola na katero koli drugo ozemlje, navedeno v izjavi. Za tako ozemlje začne protokol veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od datuma, ko generalni sekretar prejme takšno izjavo.

3. Vsaka izjava, dana na podlagi prejšnjih dveh odstavkov, se lahko za vsako ozemlje, ki je v njej navedeno, umakne z uradnim obvestilom, naslovljenim na generalnega sekretarja. Umik začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od datuma, ko generalni sekretar prejme takšno uradno obvestilo.

33. člen – pridržki

1. Pridržki pogodbenice v zvezi s katero koli določbo konvencije ali njenega protokola se lahko uporabljajo tudi za ta protokol, razen če pogodbenica ob podpisu ali deponiranju svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu ne izjaví drugače. To velja tudi za vsako izjavo, dano v zvezi s katero koli določbo konvencije ali njenega protokola ali na njeni podlagi.

2. Vsaka država lahko ob podpisu ali deponiranju svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu izjavi, da si pridržuje pravico, da v celoti ali delno ne sprejme enega od 16., 17., 18., 19. in 20. člena ali več členov. Drugi pridržki niso dopustni.

3. Vsaka pogodbenica lahko v celoti ali delno umakne pridržek, ki ga je izrazila v skladu s prejšnjima odstavkoma, z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope; umik začne veljati na datum njenega prejema.

4. Nobena pogodbenica, ki je izrazila pridržek iz drugega odstavka tega člena glede katerega koli člena tega protokola, ne more zahtevati od druge pogodbenice, da tak člen uporablja. Če je njen pridržek delen ali pogojen, pa lahko zahteva uporabo take določbe v obsegu, kot jo je sama sprejela.

34. člen – odpoved

1. Vsaka država pogodbenica lahko zase odpove ta protokol z uradnim obvestilom, naslovljenim na generalnega sekretarja Sveta Evrope.

2. Odpoved začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od datuma, ko generalni sekretar prejme takšno izjavo.

3. Odpoved konvencije samodejno pomeni tudi odpoved tega protokola.

35. člen – uradna obvestila

Generalni sekretar Sveta Evrope uradno obvesti države članice Sveta Evrope in vse države, ki so pristopile k temu protokolu, o:

- (a) vsakem podpisu;
- (b) deponiranju vsake listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu;
- (c) vsakem datumu začetka veljavnosti tega protokola v skladu s 30. in 31. členom;
- (d) vsakem drugem dejanju, izjavi, uradnem obvestilu ali sporočilu v zvezi s tem protokolom.

V potrditev tega so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblaščeni, podpisali ta protokol.

Sestavljen 8. novembra 2001 v Strasbourg v angleškem in francoskem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni, v enem izvodu, shranjenem v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjen izvod vsaki državi članici Sveta Evrope in vsaki državi nečlanici, ki je pristopila h konvenciji.

3. člen

Republika Slovenija ob deponiraju svoje listine o ratifikaciji protokola generalnemu sekretarju Sveta Evrope sporoči naslednjo izjavo:

»Na podlagi četrtega odstavka 18. člena protokola Republika Slovenija izjavlja, da so pristojni organi za izvajanje 18. člena Ministrstvo za notranje zadeve - Policija, pristojno državno tožilstvo ter pristojno sodišče - preiskovalni sodnik.

Na podlagi četrtega odstavka 19. člena protokola Republika Slovenija izjavlja, da so pristojni organi za izvajanje drugega odstavka 19. člena Ministrstvo za notranje zadeve - Policija, pristojno državno tožilstvo ter pristojno sodišče - preiskovalni sodnik.

Na podlagi 27. člena protokola Republika Slovenija izjavlja, da so pristojni upravni organi za namene tretjega odstavka 1. člena Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah tisti organi, ki skladno z notranjo zakonodajo Republike Slovenije opravljajo naloge nadzora nad izvrševanjem predpisov ter imajo s tem v zvezi pristojnost za odločanje o prekrških.«

4. člen

Za izvajanje protokola skrbi ministrstvo, pristojno za pravosodje.

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

OBRAZLOŽITEV

1. Uvod

Evropska konvencija o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah je bila sprejeta 20. aprila 1959, dodatni protokol h konvenciji pa 17. marca 1978. V slovenski pravni red sta bila prenesena z Zakonom o ratifikaciji Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah in Dodatnega protokola k Evropski konvenciji o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah (Uradni list RS – MP, št. 84/99 z dne 15.10.1999). Predmetni instrument predstavlja enega ključnih instrumentov s področja mednarodne pravne pomoči, saj predstavlja veljavno pravno podlago za medsebojno sodelovanja na področju »male mednarodne pravne pomoči« v razmerju do 48 držav ter osovo številnim drugim instrumentom mednarodnega sodelovanja, ki predmetno konvencijo dopolnjujejo ter nadgrajujejo.

Glavni cilj predmetnega protokola je izboljšati pravosodno sodelovanje z razvijanjem in posodabljanjem obstoječih določb, ki urejajo mednarodno pravno pomoč v kazenskih zadevah, torej Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah z dne 20.4.1959 (v nadaljevanju »konvencija iz leta 1959«) in Dodatnega protokola k tej konvenciji z dne 17.3.1978 (Uradni list RS – MP, št. 25/99). Besedilo je bilo sprejeto na 765. zasedanju Sveta ministrov Sveta Evrope dne 19. septembra 2001. Drugi dodatni protokol je do začetka oktobra 2012 ratificiralo 27 držav, med drugim tudi dve državi nečlanici Sveta Evrope. Republika Slovenija je predmetni protokol podpisala 7.4.2005.

Protokol širi institute ter postopke, v katerih se lahko zaprosi za pomoč ter omogoča pravno pomoč skozi vrsto novih institutov, s čimer je slednja hitrejša, bolj prilagodljiva ter učinkovitejša. Sestavljavci protokola so namreč sledili političnemu razvoju v Evropi, spremembam, ki so s tem v zvezi nastale tudi na področju mednarodne pravne pomoči v kazenskih zadevah ter splošnemu tehnološkemu napredku, ki omogoča uporabo novih tehnologij v sodelovanju med pravosodnimi organi. Glavni cilj dodatnega protokola je torej izboljšati pravosodno sodelovanje z razvijanjem in posodabljanjem obstoječih določb, ki urejajo mednarodno pravno pomoč v kazenskih zadevah, predvsem z razširitvijo zadev, v katerih se lahko zaprosi za pomoč, ter z omogočanjem pravne pomoči skozi celo vrsto novih ukrepov.

2. Bistveni elementi protokola

Protokol je razdeljen v tri poglavja. V prvem poglavju so določbe, ki spremenjajo določbe konvencije iz leta 1959, drugo poglavje vsebuje določbe, ki na novo urejajo določene institute medsebojnega sodelovanja, tretje poglavje pa vsebuje končne določbe.

Protokol v prvem poglavju določa, v katerem primeru se prošnje za navzočnost uradnih oseb pogodbenice prosilke pri izvajanju mednarodne pravne pomoči ne smejo zavniti. Nadalje spreminja člen konvencije glede začasne predaje – premestitve oseb, ki jim je odvzeta prostost, in kot pravilo uvaja neposredno komunikacijo med domačimi in tujimi pravosodnimi organi. Dodatno vzpostavlja splošna pravila za kritje stroškov izvedbe mednarodne pravne pomoči.

Protokol v 1. členu dopolnjuje določbe konvencije, pri čemer širi dosedanji obseg postopkov, v katerih se lahko nudi mednarodna pravna pomoč. Za pomoč se lahko zaprosi in se ji ugodi ne samo v postopkih v kazenskih zadevah, ampak tudi v postopkih zaradi ravnanj, za katera veljajo določene upravne sankcije. Tako se mednarodna pravna pomoč na podlagi protokola lahko izvaja tudi v upravnih postopkih, ki se vodijo zaradi prekrškov, kaznivih po notranji zakonodaji države prosilke ali zaprošene države ali obeh, če ima odločba lahko za posledico postopek pred

sodiščem, ki je pristojno za odločanje predvsem v kazenskih zadevah. S tem je omogočeno, da se mednarodna pravna pomoč lahko izvaja tudi v določenih primerih, ki jih konvencija iz leta 1959 ne obsega ali pa jih zajema v omejenem obsegu. Mednarodna pravna pomoč se na podlagi protokola nudi tudi v postopkih zoper pravne osebe, ne glede na to ali zakonodaja zaprošene pogodbenice ureja odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja ali ne.

V 3. členu protokol nadomešča 11. člen konvencije iz leta 1959, ki ureja institut začasne predaje oseb zaradi zaslisanja ali soočenja v kazenskem postopku druge države, pri čemer je ureditev instituta v protokolu bolj specifična. Zaprosilo se tako lahko zavrne zgolj v primeru, če oseba s tem ne soglaša, če je njena navzočnost potrebna v postopku zaprošene države, če bi predaja lahko podaljšala odvzem prostosti oziroma če obstajajo drugi nepremostljivi razlogi za predajo.

V 4. členu protokol nadomešča 15. člen konvencije iz leta 1959, ki ureja način komuniciranja med pristojnimi organi. Splošno pravilo komuniciranja še vedno ostaja resorna pot preko ministrstev za pravosodje, vendar pa protokol omogoča tudi neposredno komuniciranje med pristojnimi organi, tako pravosodnimi kot tudi upravnimi. Protokol ohranja določbo, po kateri je v nujnih primerih dopustno pošiljanje zaprosil za mednarodno pravno pomoč tudi preko Mednarodne kriminalistične policije – INTERPOL. Istočasno pa določba omogoča državam članicam dati pridržke v zvezi z uporabo določb glede neposrednega komuniciranja, v smeri, da se kopijo zaprosil, ki so bila neposredno posredovana pristojnim organom, posreduje tudi resornemu ministrstvu oziroma da je dopuščeno neposredno komuniciranje zgolj v nujnih primerih. Dodana vrednost protokola je tudi v dopustnosti uporabe modernih sredstev komuniciranja. Posledično se obravnava in pošilja prošnje za pravno pomoč s kakršnimkoli sredstvom, ki omogoča pisni zapis, pod pogojem, da je država prosilka pripravljena na zahtevo predložiti tudi zaprosilo v pisni obliki oziroma izvirnik zaprosila. Pošiljanje prošenj za začasno premestitev priptih oseb in njihov tranzit pa še vedno poteka preko osrednjih organov.

5. člen protokola nadalje nadomešča oziroma dopolnjuje določbo 20. člena konvencije, ki ureja vprašanje stroškov.

V drugem poglavju protokol na novo ureja možnost odložitve dejanj mednarodne pravne pomoči; vzpostavlja načelo izvrševanja zaprosil na način in po postopku, določenem v pravu države prosilke; ureja institut zaslisanja preko telefonske in video konference ter spontanega posredovanja informacij; institut neposrednega vročanja procesnih listin; institut čezmejnega opazovanja, nadzorovanih pošiljk, tajnega delovanja in skupnih preiskovalnih skupi; vzpostavlja splošna pravila za kazenskopravno ter civilnopravno odgovornost uradnih oseb, ki delujejo v drugi državi; daje podlago za dogovore v zvezi z zaščito prič in določa osnovna pravila varstva osebnih podatkov.

Protokol v 7. členu določa, da lahko država odloži izvršitev zaprosila, v kolikor bi slednja lahko vplivala oziroma prejudicirala preiskavo, sojenje oziroma povezane postopke v zaprošeni državi, pri čemer je potrebno odločitev o odloženi izvršitvi utemeljiti.

8. člen protokola sledi novim smernicam mednarodne pravne pomoči v smeri opuščanja klasičnega načela medsebojne pomoči »locus regit actum« ter uvajanjem načela »forum regit actum«, katerega bistvo je, da se posamezna dejanja pravne pomoči izvedejo skladno s postopki proseče države, četudi slednji v pravnem redu zaprošene države niso predpisani, če takšna izvršitev ni v nasprotju v pravnim redom in temeljnimi načeli zaprošene države.

Protokol v 9. členu ureja institut zaslisanja prič in izvedencev, pod nekaterimi pogoji pa tudi obdolžencev, preko video konference. Temeljno načelo je, da zaprošena država lahko privoli v zaslisanje preko video konference, če to ni v nasprotju z njenimi temeljnimi pravnimi načeli in če ima tehnična sredstva za izvedbo takega zaslisanja. Glede na dogovor med pristojnimi organi

obeh držav lahko tehnična sredstva preskrbi tudi država prosilka. Protokol postavlja nekatera pravila za izvedbo takega zaslišanja, med drugim navzočnost sodnega organa zaprošene države in uporabo prava države prosilke za izvedbo zaslišanja. Soglasje priče ali izvedenca za zaslišanje preko video konference ni potrebno, soglasje obdolženca, če se država strinja z uporabo video konference za njegovo zaslišanje, pa je potrebno. Protokol ureja tudi povrnitev nekaterih stroškov, nastalih zaradi video konferenčne povezave, če se zaprošena država v celoti ali delno ne odpove povrnilti stroškov.

Protokol vzpostavlja tudi splošno podlago in pravila za uporabo instituta telefonskega zaslišanja prič ali izvedencev. Temeljno načelo je, da je za izvedbo zaslišanja telefonske konference potrebo soglasje priče ali izvedenca. Zaprošena država lahko privoli v zaslišanje preko telefonske konference, če to ni v nasprotju z njenimi temeljnimi pravnimi načeli.

Protokol daje tudi splošen okvir za izmenjavo informacij v kazenskem postopku brez predhodnega zaprosila. Izmenjava takih informacij poteka skladno z notranjo zakonodajo vsake pogodbenice.

Nadalje protokol vzpostavlja podlago za izdajanje zaprosil za vrnitve predmetov, pridobljenih s kaznivim dejanjem. Država prosilka izda tako zaprosilo z namenom vrnitve predmetov njihovim zakonitim lastnikom, zaprošena država pa zaprosilu lahko ugodi, ni pa k temu zavezana. Zaprosilo naj bi se izdalо le v primerih, ko ni dvoma o zakonitem lastniku, obenem pa vračilo predmetov tudi ne sme posegati v pravice dobrovernih tretjih oseb.

Protokol v 13. členu dopolnjuje že obstoječo ureditev začasne predaje oseb s tem, da vzpostavlja podlago, da lahko država, ki je zaprosila za izvedbo določenega dejanja pomoči v tujini, osebo, ki ji je v državi prosilki odvzeta prostost in katere navzočnost je potrebna v zaprošeni državi, premesti v zaprošeno državo zaradi izvedbe dejanja pomoči. V ta namen se morajo pristojni organi obeh držav sporazumeti o podrobnostih premestitve, pri čemer mora tak sporazum vsebovati tudi datum vrnitve premeščene osebe. V zvezi z institutom začasne predaje protokol omogoča držam pogodbenicam, da dajo pridržek, da je uporaba instituta mogoča zgolj v primeru soglasja osebe. Skladno s 14. členom protokola se določbe instituta začasne predaje smiselnouporabljamotudi v primeru, da je potrebna premestitev osebe, ki je zaprosila za transfer izvršitve kazni, nazaj v državo, ki je izrekla kazensko sankcijo, v primeru, da v slednji poteka postopek revizije sodbe oziroma drugo procesno dejanje, ki je še vedno v pristojnosti države izreka kazenske sankcije.

Protokol glede jezika komuniciranja oziroma posredovanja dokumentacije dopolnjuje tudi institut vročanja procesnih listin, pri čemer natančneje ureja določene situacije glede prevoda dokumentacije oziroma zaprosil.

V zvezi z institutom vročanja sodnih pisanih protokol vzpostavlja splošno pravilo, da se procesne listine v kazenskih postopkih, ki jih je potrebno vročiti osebam na ozemlju druge države članice, lahko pošilja tem osebam neposredno po pošti. V primeru uporabe instituta neposredne vročitve protokol nalaga obveznost, da država zagotovi prevod dokumenta ali njegovih najpomembnejših delov v jezik, ki ga naslovnik razume, kot tudi obveznost, da mora biti dokumentu priloženo sporočilo oziroma dopis s podrobnnimi podatki o tem, kako lahko oseba dobi informacije o svojih pravicah in dolžnostih.

Protokol v 17. členu dokaj specifično ureja tudi institut čezmejnega opazovanja oziroma sledenja pri čemer pa je to, z izjemo nujnih primerov, mogoče zgolj s predhodnim dovoljenjem zaprošene države. Prav tako je institut omejen zgolj za »težja« taksativno našteta kazniva dejanja (atentat, umor, posilstvo, požig, ponarejanje, oborožen rop, izsiljevanje, ugrabitev in jemanja talcev, trgovina z ljudmi, prepovedane trgovine z drogami ter psihotropnimi

substancami, itd.). Protokol določa zelo restriktivne pogoje glede izvajanja tega posebnega preiskovalnega ukrepa.

Protokol nadalje daje splošno pravno podlago za sodelovanje med državami članicami pri izvajanju nadzorovanih pošiljk. Vsaka država članica je na zaprosilo druge države, kadar ta vodi preiskavo zaradi kaznivega dejanja, za katero se lahko zahteva izročitev, dolžna zagotoviti izvajanje ukrepa nadzorovane pošiljke na svojem ozemlju. Zaprošena država se za izvajanje nadzorovane pošiljke odloči v vsakem posameznem primeru skladno z lastno zakonodajo in na njeni podlagi ukrep nadzorovane pošiljke preko svojega ozemlja tudi izvaja. V okviru instituta nadzorovane pošiljke protokol nalaga državam dolžnost posredovati generalnemu sekretariatu podatke v zvezi s pristojnimi organi za izvajanje oziroma odobritev tega instituta.

Protokol v 19. členu daje podlago za sodelovanje v okviru izvajanja instituta tajnega delovanja. Obe državi - država prosilka in zaprošena država - se morata v vsakem posameznem primeru strinjati z uporabo tajnega agenta, državi pa se morata po ugoditvi zaprosilu sporazumeti o vrsti zadev, vključno s trajanjem preiskave in njenimi podrobnnimi pogoji. Delovanje tajnih agentov mora potekati skladno z zakonodajo in po postopkih države, v kateri preiskava teče.

Prav tako protokol določa pogoje, pod katerimi se lahko ustanovijo in izvajajo svoje naloge skupne preiskovalne skupine. Skupne preiskovalne skupine se lahko ustanovijo na podlagi medsebojnega sporazuma pristojnih organov dveh ali več držav članic. V sporazumu se določi tudi namen skupne preiskovalne skupine in njena sestava. Skupina se ustanovi za določen čas, ki se lahko s skupnim soglasjem podaljša. Za ustanovitev skupine lahko zaprosi katera koli država pogodbenica protokola, skupina pa se ustanovi v državi članici, v kateri se pričakuje pretežen del izvajanja preiskav. Vodja skupne preiskovalne skupine je predstavnik pristojnega organa, ki sodeluje v preiskavi kaznivega dejanja, iz države, v kateri skupine deluje. Skupina mora delovati v celoti skladno z zakonodajo države, v kateri se izvaja preiskava. Dodeljenim članom - torej članom enote, ki ne delujejo v lastni državi - je dovoljena prisotnost pri izvajaju preiskovalnih ukrepov v državi, kjer enota deluje. Vodja skupine lahko iz določenih razlogov odloči tudi drugače. Podlago za tako odločitev lahko predstavljajo na primer operativni razlogi, nikakor pa ne more biti dodeljenemu članu prepovedana prisotnost zgolj zato, ker je tujec. Vodja skupine lahko dodeljenim članom, če je to skladno z notranjo zakonodajo države, dovoli izvajanje določenih preiskovalnih ukrepov, to pa morajo odobriti tudi pristojni organi države, v kateri enota deluje, in države, iz katere je dodeljeni član. Dodeljeni člani imajo skladno s protokolom tudi možnost, da v svoji državi zaprosijo pristojne organe za izvedbo določenih preiskovalnih ukrepov, ki so potrebni zaradi izvedbe preiskave, v kateri je ustanovljena skupna preiskovalna skupina. V takem primeru državi ni potrebno posebno zaprosilo za mednarodno pravno pomoč, država članica, v kateri se zahteva izvedba teh preiskovalnih ukrepov, pa o izvedbi odloči skladno z njeno notranjo zakonodajo. Dodeljeni član lahko v okviru svoje pristojnosti in če je to skladno z notranjo zakonodajo njegove države, skupni preiskovalni skupini posreduje informacije, ki so na voljo v njegovi državi in so povezane s preiskavo. Informacije, pridobljene v okviru delovanja skupne preiskovalne skupine, so zaščitene z načelom specialnosti, saj protokol eksplizitno določa, v katere namene in pod katerimi pogoji se tako pridobljene informacije lahko uporabijo.

Protokol v 21. in 22. členu določa kazensko in odškodninsko odgovornost za škodo, ki je nastala kot posledica delovanja pooblaščenih oseb ali uradnikov ene države na ozemlju druge države pri izvajanju nadzorovanih pošiljk, skupnih preiskovalnih enot in tajnih preiskav.

Protokol v 23. členu dopolnjuje instrumente ter nacionalne zakonodaje, ki urejajo vprašanje zaščite prič, saj vzpostavlja podlago za sklenitev morebitnih sporazumov o zaščiti oziroma izvedbo določenih zaščitnih ukrepov, pri čemer pa so postopek ter ukrepi za zaščito prepuščeni notranjemu pravu držav.

25. člen protokola ureja vprašanje zaupnosti in sicer nalaga obveznost zaprošeni države, da na zaprosilo proseče države vsebino zaprosila obravnava kot zaupno vzpostavlja pa tudi obveznost obveščanja v primeru, da zaprošena država ne more spoštovati prošnje po zaupnosti.

Protokol podobno kot konvencija EU s tega področja v svoje besedilo vključuje tudi določbe o varstvu osebnih podatkov ter načelu specialnosti. Izraz "osebni podatki" je uporabljen v smislu Konvencije Sveta Evrope o zaščiti posameznika glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov iz leta 1981, pa tudi sicer protokol ne vpliva na obveznosti držav članic, ki jih imajo na podlagi konvencije iz leta 1981. Osebni podatki se lahko na podlagi protokola uporabijo brez predhodnega soglasja države, ki jih je poslala, v treh primerih: v postopkih, na katere se nanaša konvencija oziroma kateri koli od njenih protokolov; v drugih sodnih in upravnih postopkih, ki so neposredno povezani s postopki, na katere se nanaša konvencija ter protokoli; in zaradi preprečitve neposredne in resne grožnje javni varnosti. Za druge namene je potrebno soglasje države, ki je podatke posredovala.

Skladno z določbami protokola morajo države periodično obveščati Odbor Sveta Evrope za vprašanja kriminalitete (CD-PC) glede razlage ter uporabe konvencije ter dodatnih protokolov, prav tako pa nalaga odboru dolžnost, da mirno reši morebitne težave oziroma spore, ki bi lahko nastali v zvezi z izvajanjem predmetnih instrumentov.

Treći del protokola vsebuje končne določbe. Določa izjave in pridržke, ki jih države lahko deponirajo zaradi izvajanja protokola, ozemlje uporabe protokola, začetek veljavnosti, pristop držav nečlanic Sveta Evrope ter odpoved uporabe protokola.

3. Pridržki in izjave

Države lahko izrazijo pridržke samo k tistim členom protokola, kjer je to izrecno navedeno. Pridržki so možni k členom 16. (neposredno vročanje), 17. (čezmejno opazovanje), 18 (nadzorovane pošiljke), 19 (tajno delovanje) in 20 (skupne preiskovalne skupine). Slovenija ne bo izrazila pridržka k nobenemu izmed navedenih členov.

Države, ki pristopijo k protokolu, morajo oziroma lahko, skladno s četrtem odstavkom 18. člena, četrtem odstavkom 19. člena ter 27. členom, ob deponirjanju listine o ratifikaciji k protokolu navesti organe, ki so pristojni za njegovo izvajanje.

Republika Slovenija bo deponirala naslednje izjave:

1. Na podlagi četrtega odstavka 18. člena protokola Republika Slovenija izjavlja, da so pristojni organi za izvajanje 18. člena Ministrstvo za notranje zadeve - Policija, pristojno državno tožilstvo ter pristojno sodišče - preiskovalni sodnik.
2. Na podlagi četrtega odstavka 19. člena protokola Republika Slovenija izjavlja, da so pristojni organi za izvajanje drugega odstavka 19. člena Ministrstvo za notranje zadeve - Policija, pristojno državno tožilstvo ter pristojno sodišče - preiskovalni sodnik.
3. Na podlagi 27. člena protokola Republika Slovenija izjavlja, da so pristojni organi za namene tretjega odstavka 1. člena Evropske konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah tisti organi, ki skladno z notranjo zakonodajo Republike Slovenije opravljajo naloge nadzora nad izvrševanjem predpisov ter imajo s tem v zvezi pristojnost za odločanje o prekrških.

4. Potreba po izdaji novih ali sprememb veljavnih predpisov

Večina določb protokola je v notranji zakonodaji Republike Slovenije že implementirana oziroma se bodo, skladno z 8. členom Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS/I, št. 33/1991, Uradni list RS, št. 42/1997, 66/2000, 24/2003, 69/2004 ter 68/2006), uporabljale neposredno.

Možnosti zaslišanja preko video in telefonske konference sta že urejeni v tretjem odstavku 515. člena Zakona o kazenskem postopku Republike Slovenije (Uradni list RS, št. Ur.I. RS, št. 32/2012 - (ZKP-UPB8)) - v nadaljevanju ZKP, ki daje splošno podlago za izvajanje mednarodne kazenskopravne pomoči z uporabo sodobnih tehničnih sredstev, kot tudi 244a. členu ZKP, ki natančneje ureja institut zaslišanja preko videokonference. Pogoji, pod katerimi se bosta zaslišanji lahko izvajali, so določeni v protokolu in se bodo uporabljali neposredno.

ZKP daje tudi podlago za izvajanje 18. člena protokola (nadzorovane pošiljke) v 159. členu ZKP ter 19. člena protokola (tajno delovanje) v 155.a členu ZKP v zvezi s šestim odstavkom 154. člena ZKP. Skupne preiskovalne skupine (20. člen protokola) je na podlagi 160b. člena ZKP mogoče ustanoviti na podlagi dogovora v vsaki posamezni zadevi.

ZKP ureja tudi začasno predajo oziroma premestitev oseb, ne glede na splošno določbo pa bo za implementacijo tega člena potreben sporazum v vsakem posameznem primeru med pristojnimi organi v Republiki Sloveniji in drugi državi.

Varstvo osebnih podatkov, kot ga zahteva konvencija, je zadovoljivo urejeno v Zakonu o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 86/2004).

5. Finančne in druge posledice pristopa k protokolu

/

6. Izjava o primernosti pristopa k protokolu z vidika skladnosti s pravnim redom in usmeritvami EU

Ratifikacija protokola je skladna s pravnim redom in usmeritvami Evropske unije

7. Ratifikacija

Protokol v skladu s tretjim odstavkom 75. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 - prečiščeno besedilo, 20/06 –ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 - ZUTD), ratificira Državni zbor Republike Slovenije.